

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551

ปริญญานิพนธ์

ของ

เฉลิมรัฐ ทองศิริมณีรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2553

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
เฉลิมรัฐ ทองศิริมณีรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551

บทคัดย่อ

ของ

เฉลิมรัฐ ทองศิริมณีรัตน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2553

เฉลิมรัฐ ทองศิริมณีรัตน์. (2553). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง

พ.ศ. 2551. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ผาดิน บิลมาศ,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์.

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน
จังหวัดลำปาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑานักเรียนจังหวัดลำปาง ได้มาจากการ
เลือกแบบเจาะจง จำนวน 252 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการ
เลือกเล่นกรีฑา แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบ
ระดับแรงจูงใจของเยาวชนชายและเยาวชนหญิงโดยใช้สถิติที่ (t – test) เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจ
ของนักกรีฑาเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 และ เขตพื้นที่
การศึกษาลำปาง เขต 3 โดยใช้สถิติเอฟ (F – test) วิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของแอลเอสดี
(LSD) ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ใน
ระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ
โดดเด่นในสังคม และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 47.6 39.7 และ
39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความต้องการ
สู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 25

2. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่
ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น นักกรีฑา
เยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 36.5 และ 28.2 ตามลำดับ
และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑา
เยาวชนที่ขาดวินัย คิดเป็นร้อยละ 15.9

3. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างนักกรีฑาชายและนักกรีฑาหญิง ไม่แตกต่างกัน

4. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษา
ลำปาง เขต 2 และ เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 และเขตพื้นที่
การศึกษาลำปาง เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 และเขตพื้นที่
การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 และเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

MOTIVATION IN SELECTING TO PLAY ATHLETICS OF YOUTH
IN LAMPANG PROVINCE 2008

AN ABSTRACT
BY
CHALERMRAT THONGSIRIMANEERAT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2010

Chalermrat Thongsirimaneerat. (2010). *Motivation in Selecting to Play Athletics of Youth in Lampang Province 2008*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Phanit Billamas, Asst. Prof. Somchai Kraisung.

The purpose of this research was to find the motivation levels for selecting to play athletics of youths in Lumpang province. The sample consisted of 252 athletes. The athletes were chosen by purposive sampling from the athletes who participated in Lumpang athletics competition in 2008. These athletes were asked to complete the questionnaire concerning with their motivation for selecting to play athletics. The questionnaire was constructed by the researcher with the reliability of .93. The data were then analyzed in terms of frequency, percentage, mean and standard deviation, t-test and F-test.

The findings were as follows.

1. The intrinsic motivation of youth athletes in Lumpang Educational Area showed the highest frequency in the aspects of, being proud to be the representative athlete of the province, being attractive and popular in society, and feel valuable and excepted by others, as equal to 47.6%, 39.75% and 39.7% respectively.

2. The extrinsic motivation of youth athletes in Lumpang Educational Area showed the highest frequency in the aspects of, being proud that the competition motivated athletes with rewards, and all famous youth athletes would be praised, as equal to 36.5% and 28.2% respectively.

3. Means of athletes' motivation between male and female athletes were not different.

4. Means of athletes' motivation between athletes in Lumpang Educational Service Area Office 1, 2 and 3 were statistic significantly different at .05.

- 4.1 Means of athletes' motivation between athletes in Lumpang Educational Service Area Office 1 and 2 were statistic significantly different at .05.

- 4.2 Means of athletes' motivation between athletes in Lumpang Educational Service Area Office 1 and 3 were statistic significantly different at .05.

4.3 Means of athletes' motivation between athletes in Lumpang Educational Service Area Office 2 and 3 were statistic significantly different at .05.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551

ของ

เฉลิมรัฐ ทองศิริมนี่รัตน์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะได้รับความเมตตากรุณาอย่างสูงจาก
รองศาสตราจารย์ผาดิต บิลมาศ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สมชาย ไกรสังข์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง
รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ที่ให้ความรู้ คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการปฏิบัติตนให้กับ
ผู้วิจัยจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท นอกจากนี้ยังช่วยแนะนำ แก้ไข ปรับปรุง
ข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องมีคุณค่าทางวิชาการ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง
ในความเมตตากรุณาของท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการจัดทำงานวิจัยทุกขั้นตอน จึงขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ทุกท่านที่ให้ความเมตตา ตลอดจนให้คำแนะนำทำให้ได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัย และรู้สึกถึง
คุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานด้านการพัฒนาการกีฬาให้เป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย
เลวลัย อาจารย์ประสิทธิ์ศิลป์ ชมสะห้าย และผู้อำนวยการกองกิจ ธรรมมานุชิต ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา
ช่วยเหลือตรวจสอบ แก้ไข เครื่องมือในการทำวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ประจำวิทยาเขตลำปาง
ที่อำนวยความสะดวกในการออกเก็บข้อมูลของผู้วิจัย ตลอดจนครูพลศึกษาทุกท่านและนักกรีฑา
ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

คุณค่า คุณประโยชน์ และความดีใด ๆ ที่เกิดจากปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้
คุณแม่สุภารัตน์ ทองสิริมณีรัตน์ ที่ให้การสนับสนุน อีกทั้งเป็นแรงใจอันยิ่งใหญ่ให้กับผู้วิจัย ตลอดจน
ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยทุกท่าน ในการทำปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงมิได้ถ้าขาดความ
ช่วยเหลือและกำลังใจจากคุณบุญรัตน์ ทองสิริมณีรัตน์ ที่คอยให้กำลังใจ จนทำให้ปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เฉลิมรัฐ ทองสิริมณีรัตน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายของแรงจูงใจ.....	8
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	9
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	11
ประเภทของแรงจูงใจ.....	18
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	22
แรงจูงใจในการเลือกฝึกกรีฑา.....	24
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกรีฑา.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
งานวิจัยต่างประเทศ.....	26
งานวิจัยในประเทศ.....	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
วิธีการจัดกระทำข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
ความมุ่งหมายในการทำวิจัย.....	77
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สรุปผลการวิจัย.....	79
อภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	86
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	86
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	91
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	104

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
2 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	38
3 ความถี่และร้อยละของแรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด ลำปาง.....	39
4 ความถี่และร้อยละของแรงงูใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง.....	41
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขต พื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง.....	43
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงูใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขต พื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง.....	44
7 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การ ศึกษาจังหวัดลำปาง.....	45
8 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายนอกของของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การ ศึกษาจังหวัดลำปาง.....	47
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนชาย ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง.....	49
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชน ชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง.....	50
11 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่ การศึกษาจังหวัดลำปาง.....	51
12 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายนอกของของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่ การศึกษาจังหวัดลำปาง.....	53
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนหญิง ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง.....	55
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชน หญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง.....	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง เขต 1.....	57
16 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายในนอกนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง เขต 1.....	59
17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนใน เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1.....	61
18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนใน เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1.....	62
19 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง เขต 2.....	63
20 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายนอกของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง เขต 2.....	65
21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนใน เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2.....	67
22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนใน เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2.....	68
23 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง เขต 3.....	69
24 ความถี่ และร้อยละของแรงงูใจภายนอกของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง เขต 3.....	71
25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนใน เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3.....	73
26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนใน เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3.....	74

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแรงจูงใจระหว่างนักกรีฑาเยาวชนชายกับนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง โดยใช้สถิติที (t - test Independent)	75
28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 เขต 2 และเขต 3.....	75
29 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 เขต 2 และเขต 3 โดยวิธีของ แอลเอสดี (LSD).....	76

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 ทฤษฎีลำดับชั้นแรงงุใจของมาสโลว์.....	13

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กรีฑาเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความนิยมกันมาก และเป็นกีฬาที่มีการแข่งขันกันแพร่หลายทั่วโลกจะเห็นได้จากการแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้านการแข่งขันกรีฑาสมัครเล่นในประเทศไทยได้แก่ การแข่งขันระดับโรงเรียนหรือที่เรียกกันว่ากรีฑาภายใน การแข่งขันในระดับวิทยาลัย ระดับมหาวิทยาลัย และระดับชาติ ส่วนการจัดการแข่งขันกรีฑาสมัครเล่นระดับนานาชาติ ได้แก่ กีฬาซีเกมส์ อาเซียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิก เป็นต้น

ในปัจจุบันกิจกรรมกรีฑามีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ซึ่งได้รับความนิยมและได้รับความสนใจปฏิบัติอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพจากการแข่งขันกรีฑา ผู้เข้าชมการแข่งขัน ซึ่งให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงทำให้มีผู้สนับสนุนรายการแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ มากมายซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับตัวนักกรีฑาเอง

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นและพัฒนาให้นักกีฬาได้มีความตั้งใจทุ่มเทกำลังกายในการฝึกซ้อมกีฬา เพื่อประสพผลสำเร็จในการแข่งขัน ซึ่งจะต้องมีแรงจูงใจประกอบกันหลายด้าน เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและด้านความก้าวหน้าในอนาคต จากการศึกษาค้นคว้าและประสพการณ์ที่ผู้วิจัยเคยเล่นกรีฑาสมัครเล่นมาก่อน ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจ ที่มีอิทธิพลต่อการเล่นของนักกรีฑา สมัครเล่น ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้ทราบผลของการศึกษาที่สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากีฬาสมัครเล่น ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 26 - 27) กล่าวถึง สาเหตุของคนที่ไม่เริ่มเล่นกีฬา และยังไม่เล่นกีฬาอยู่เสมอ ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจของคนที่ไม่เริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุทางความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพทางกายดี เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์ หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ปริมาณโคเลสเตอรอลสูง มีการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียดและเพื่อลดความวิตกกังวล เป็นต้น

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ต้องการให้ในกลุ่มยอมรับเพราะทุกคนในกลุ่มเล่นกีฬา ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคม เพื่อให้ได้มาเพื่อชื่อเสียง เงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบสนุกสนานว่าเรื่งกล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความสนใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลงสุขภาพโดยทั่วไปดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ เอื้ออำนวย ความสะดวกในการเล่นกีฬา มีอาชีพไม่ขัดขวางต่อการเล่นกีฬา หรืออยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬา และสังคมในส่วนนั้นสนับสนุนให้เล่นกีฬา

สถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการผลิต และพัฒนานักบุคลากรทางพลศึกษา ได้มีโอกาสจัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการกีฬา และประชาชนชาวจังหวัดลำปาง ในช่วงปี พ.ศ. 2549 - 2550 โดยจัดการแข่งขันกีฬาและกรีฑา ระดับประเทศ รวม 4 ครั้ง ทั้งนี้ได้จำแนก องค์กรที่มีส่วนร่วม ตามประเภทของกีฬาและจำแนกตามปีที่จัดแข่งขัน ดังนี้ คือ

1. สำนักงานนันทนาการและการกีฬา ร่วมจัดกิจกรรมแข่งขันในปี พ.ศ. 2549 กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย
2. การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ร่วมจัดกิจกรรมแข่งขันในปี พ.ศ. 2549 กีฬาเยาวชนแห่งชาติ
3. สำนักงานเทศบาลเมืองลำปาง ร่วมจัดกิจกรรมแข่งขันในปี พ.ศ.2550 กีฬาเทศบาลแห่งประเทศไทย
- 4.สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตลำปาง ร่วมจัดกิจกรรมแข่งขันในปี พ.ศ.2550 กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย

การจัดการแข่งขันกรีฑา ระดับประเทศ 4 ครั้ง ในช่วง พ.ศ. 2549 - 2550 ดังกล่าว นับได้ว่าเป็นเกียรติกับประชาชนชาวลำปาง เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการแข่งขันกีฬาและกรีฑาระดับประเทศ จากข้อมูล การสรุปรายงานและประมวลผลการจัดกิจกรรมโดยรวม ทำให้พบว่า เยาวชนในพื้นที่จังหวัดลำปางมีความสนใจในการเล่นกรีฑาค่อนข้างน้อย และพบว่าองค์กรที่เกี่ยวข้องทางด้านการส่งเสริมกีฬาในจังหวัดลำปาง ยังไม่มีการสำรวจแรงจูงใจของเยาวชนโดยเฉพาะทางด้านการแข่งขัน

ประเภทกรีฑาผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน ใน จังหวัดลำปาง พ.ศ.2551 เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเล่นของนักกรีฑาให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ๆ ต้องการทำให้ตนเองมีสภาพการดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตัวเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยเต็มใจ และความต้องการของตนเองไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น ๆ เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ๆ ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด กับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้ผลงานหรือ พฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆขึ้น

การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผลทำให้บุคคล มีความพยายามที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ในบางครั้ง แม้จะมีการตั้ง จุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ด้วยเหตุนี้ การตั้ง จุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะ คือ

1. การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่าจะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้ อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมาย ย่อยๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกัน คือวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อนๆยอมรับ

2. การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง โดยเฉพาะการตั้ง จุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะด้านสมองพอควร จะไม่เกิดขึ้นในเด็กเล็ก

การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้ บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความท้อถอยหรือถ้าตั้ง ความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถ ก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำเพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงาน นั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงาน มีผลต่อแรงจูงใจ

เออลี่ (Early, 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความพฤติกรรมและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ในการแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬา และผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุม ระหว่างนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแข็ง แต่ไม่มีในกีฬาประเภททีมและพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

อีกประการหนึ่งก็คือ สภาพจิตใจหรือแรงจูงใจก็เป็นส่วนสำคัญเช่นกันที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้นักกีฬามีความพร้อมที่จะเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งก็สอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพณท์ (2545: 10) ที่กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่จะทำให้ให้นักกีฬาคนใดคนหนึ่ง สามารถเล่นกีฬาได้ดีแต่ละประเภทมีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไปบางประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรง โดยความส่วนรวมแล้ว ผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจ และการเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม

จากประสบการณ์และการศึกษาเอกสารต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนจังหวัดลำปาง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนจังหวัดลำปาง
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง โดยจำแนกตามเพศ
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง โดยจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน อายุ 16 – 18 ปี ในจังหวัดลำปาง ทั้ง นักกรีฑาชายและนักกรีฑาหญิง รวมถึงความแตกต่างของแรงจูงใจของนักกรีฑาทั้ง 3 เขตพื้นที่ การศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ นักกรีฑา ผู้ฝึกสอน และบุคคลที่สนใจ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำ ผลจากการศึกษาค้นคว้าไปเป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงกีฬาในประเภทย่อยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักกรีฑาชายและนักกรีฑาหญิง อายุ 16-18 ปี ที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง โดยคิดจากรายการที่จัดการแข่งขัน ประเภทลู่วิ่ง ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่

100	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 1 คน
200	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 1 คน
400	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 1 คน
800	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 2 คน
1,500	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 2 คน
4 x 100	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 4 คน
4 x 400	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 4 คน

มีนักกรีฑาชายเข้าร่วมการแข่งขัน โรงเรียนละ 15 คน และนักกรีฑาหญิงเข้าร่วมการแข่งขันโรงเรียนละ 15 คน รวมโรงเรียนละ 30 คน

เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 1 จำนวน 7 โรงเรียน ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 105 คน และนักกรีฑาหญิง 105 คน

เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 2 จำนวน 9 โรงเรียนประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 135 คน และนักกรีฑาหญิง 135 คน

เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 3 จำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 90 คน และนักกรีฑาหญิง 90 คน

รวมทั้ง 3 เขต พื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 330 คน และนักกรีฑาหญิง 330 คน รวมจำนวนประชากร 660 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แล้วจึงทำการการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการคัดสรรโควตา (Quota Sampling) โดยจำแนกกลุ่มตามสัดส่วนของปริมาณประชากร โดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) จำแนกเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

เขตพื้นที่การศึกษา 1 ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 42 คน และนักกรีฑาหญิง 42 คน

เขตพื้นที่การศึกษา 2 ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 42 คน และนักกรีฑาหญิง 42 คน

เขตพื้นที่การศึกษา 3 ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 42 คน และนักกรีฑาหญิง 42 คน

รวมทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 126 คน และนักกรีฑาหญิง 126 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 252 คน

ตัวแปรในการศึกษาวิจัย

1. ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

1.1. เพศของนักกรีฑา ได้แก่ เพศชาย เพศหญิง

1.2. เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑา

ของเยาวชน อายุ 16–18 ปี ใน 2 ด้าน คือ

2.1 แรงจูงใจภายใน

2.2 แรงจูงใจภายนอก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าใจหรือกระตุ้นให้บุคคลนั้น ๆ กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือแสดงพฤติกรรมตามมา ซึ่งการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนจังหวัดลำปาง แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือแรงจูงใจภายในและด้านแรงจูงใจภายนอก

2. เยาวชน หมายถึง นักเรียนชาย หญิง อายุ 16-18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑาจังหวัดลำปาง

3. การแข่งขันกรีฑาจังหวัดลำปาง หมายถึง การแข่งขันกรีฑานักเรียน ช่วงชั้นที่ 1 ถึง ช่วงชั้นที่ 4 โดยแยกจัดเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่

3.1 เขตพื้นที่ศึกษาลำปางเขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภองาว อำเภอห้างฉัตร อำเภอแม่เมาะ

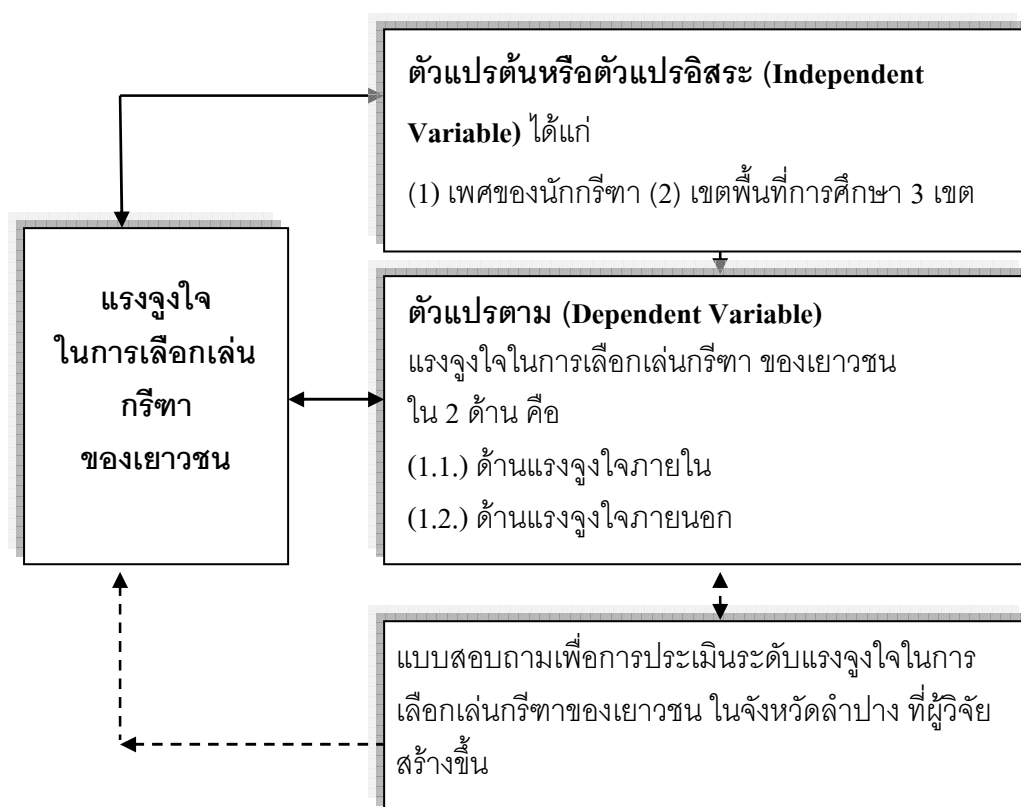
3.2 เขตพื้นที่ศึกษาลำปางเขต 2 ประกอบด้วย อำเภอเกาะคา อำเภอสบปราบ อำเภอเสริมงาม อำเภอแม่ทะ อำเภอเถิน อำเภอแม่พริก

3.3 เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 3 ประกอบด้วย อำเภอวังเหนือ อำเภอแจ้ห่ม
อำเภอเมืองปาน

4. กีฬา หมายถึง การแข่งขันกีฬาประเภทลู่ ประกอบด้วย 100 เมตร 200 เมตร 400 เมตร
800 เมตร 1500 เมตร 4 x 100 เมตร 4 x 400 เมตร

5. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนรัฐบาลที่เปิดการสอนถึงช่วงชั้นที่ 4 และส่งนักกีฬาเข้าร่วม
การแข่งขัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของเยาวชนในจังหวัดลำปางของเพศชายและเยาวชนหญิง
แตกต่างกัน

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของเยาวชนทั้งสามเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง
แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
 - 4.1 แรงจูงใจภายใน
 - 4.2 แรงจูงใจภายนอก
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกรีฑา
7. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกรีฑา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

มีรายละเอียดของข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือตำรา เอกสาร แหล่งวิทยาการต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2539: 132) ได้กล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. สภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อบรรลุสู่จุดหมายปลายทาง (Goal) ที่ตั้งไว้
2. พฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์ และเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดหมาย
3. พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับ (Drive) ของแต่ละบุคคล มีแนวโน้มไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายอาจจะสมประสงค์ในความปรารถนาอันเกิดจากแรงขับนั้น ๆ ได้

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 25) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ ความต้องการของคนและถ้าคนแต่ละคนมีความต้องการในสิ่งใด ๆ คนนั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 138) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ กระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง

จากความหมายของแรงจูงใจที่นักจิตวิทยาได้ให้ไว้ใน พอจะสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็น กระบวนการหรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้บุคคลแสดงหรือกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา เพื่อตอบสนองตามความต้องการของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูงตามมาอีกด้วย

2. ความสำคัญของแรงจูงใจ

พนมไพร ชัยยงค์ (2542: 138 - 139) กล่าวว่า การจูงใจไม่ใช่ตัวพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ที่สามารถมองเห็นได้โดยตรงแต่เป็นนามธรรมอย่างหนึ่งที่ช่วยอธิบายขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น การจูงใจมีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ให้พลังกระตุ้น ต่อการแสดงพฤติกรรม หรือความเข้มของกำลังตอบสนองที่จะแสดงพฤติกรรมเมื่อกระหายน้ำมาก เราจะเดินอย่างรวดเร็ว หรือวิ่งเพื่อเสาะหาน้ำ แก่ความกระหาย แต่ถ้าเราไม่กระหาย หรือกระหายเพียงเล็กน้อย เราอาจจะเดินช้า ๆ พูดคุยกับเพื่อนอย่างไม่รีบร้อน

2. กำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น เมื่อเราหิวก็จะมีพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การแสวงหาอาหาร เดินไปร้านข้าวแกง ฝากเพื่อนไปซื้อ หรือว่าจะเลือกทำอย่างไรดี เพราะว่ามีทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้อาหารมาบำบัดความหิว การได้รับประทานอาหารจึงเป็นจุดหมายปลายทาง หรือทิศทางารับของพฤติกรรม

3. กำหนดระดับความพยายาม หรือความมุ่งมั่นไม่ลดละของพฤติกรรมนั้น คือจะใช้ความอดทน หรือมานะพยายามในการกระทำพฤติกรรมนั้นได้นานเพียงใด เช่น เมื่อเราหิวเราจะเข้าครัวค้นหาของรับประทาน ถ้าในครัวไม่มีอะไรรับประทานได้ เราก็จะออกไปนอกบ้านเพื่อซื้อของรับประทาน ถ้าร้านแรกไปถึงปิดร้าน แต่ความหิวเรายังอยู่ เราก็จะหาร้านอื่น ๆ ต่อไปอีก อาจจะเป็นร้านที่ 5 หรือ 6 จนกว่าจะได้อาหารรับประทาน นั่นคือ ระดับความพยายาม หรือความมุ่งมั่นที่ไม่ลดละ ที่จะแสดงพฤติกรรมก็สูงตามไปด้วย ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการจูงใจ จะต้องมึลักษณะ 3 ประการ คือ ให้พลังแก่พฤติกรรมที่มีเป้าหมายและมีความพยายามที่จะให้บรรลุเป้าหมายนั้น

สุปรานี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 40-41) กล่าวว่า ในการฝึกซ้อมนักกีฬาผู้ฝึกสอนต้องใช้แรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่งที่ครูฝึกสอนควรปฏิบัติมีดังต่อไปนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรสร้างความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม การสร้างความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ฝึกสอน เป็นต้น

2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึง สิ่งล่อใจ (Incentives) ที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการซ้อม เช่น ผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดหมายของการฝึกนี้ ฝึกซ้อมเพื่ออะไร แล้วทำไมต้องฝึกซ้อมแบบนี้ เป็นต้น

3. สิ่งล่อใจ (Incentives) หมายถึง สิ่งที่ผู้ฝึกสอนใช้เพื่อทำให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้นและตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน วิธีการใช้สิ่งล่อใจ เช่น การกล่าวคำชมเชย การติเตียน การให้รางวัล และการลงโทษ เป็นต้น

4. การทดสอบ (Test) หมายถึง ผู้ฝึกสอนทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจากการฝึกซ้อมทักษะ หรือปฏิบัติแบบฝึกต่าง ๆ แล้ว และการทดสอบนักกีฬาควรทำอยู่เสมอ เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และตั้งใจในการฝึกซ้อม

5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึง ผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาได้ทราบผลของการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใด และมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้าง โดยอาจจะอธิบาย หรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้น ๆ เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น

มุกดา ศรียงค์ และคณะ (2542: 226) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดัน และดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันไป ซึ่งการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคน ๆ นั้น ว่าบุคคลนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใด ระดับใด เพราะในบางสถานการณ์ เราอาจพบว่า บุคคลที่ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน น่าจะมีการแสดงการตอบสนองเป็นพฤติกรรมที่เหมือนกัน แต่กลับมีการแสดงออกที่ต่างกัน เช่น พนักงานที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่บทบาทเดียวกัน แต่กลับมีพฤติกรรมการทำงานที่ต่างกัน บางคนขยันรับผิดชอบ บางคนก็เกียจไม่สนใจ หรือบางคนอาจจะต้องจูงใจด้วยการให้เงินเดือนเพิ่ม แต่บางคนไม่สนใจเงินเดือนแต่ต้องการตำแหน่งมากกว่า เป็นต้น ดังนั้นการทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจแนวคิด และทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. เข้าใจในพฤติกรรมของตนเองจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้

2. เข้าใจในพฤติกรรมของผู้อื่น อันจะช่วยให้คนเราควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่นได้ด้วยการเลือกใช้แรงจูงใจที่เหมาะสมกับบุคคลที่แตกต่างกันนั้น ๆ ได้

3. เข้าใจในพฤติกรรมของสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจให้กลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ต้องการได้

ดังนั้น การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ล้วนแต่มีสาเหตุมาจากแรงจูงใจทั้งสิ้นเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์

จากความหมายของแรงจูงใจที่นักจิตวิทยาได้ให้ไว้ข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยการกระตุ้น หรือเร้าพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรม นั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้น มีเป้าหมาย และมีผลให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดหมายในการกีฬา แรงจูงใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพและความสามารถในการเล่น และการแข่งขันกีฬา

3. ทฤษฎีแรงจูงใจ

มุกดา ศรียงค์ และคณะ (2542: 244 - 246) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) บุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าให้บุคคลได้มีการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา พฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาต่างกัน บางคนมีการแสดงเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุขนั้น ไม่ทำความเดือดร้อนต่อผู้อื่น แต่บางคนมีการแสดงออกถึงความสุขของตนสร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิดซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภทคือ

2.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต นั่นคือ เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายได้มีพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นเพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาวะที่สมดุล อันเป็นผลทำให้บุคคลดำรงชีวิตต่อไปได้

2.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย โดยทั่วไปแล้วบุคคลทุกคนมักจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความตาย เกรงกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตาย ทำให้สนใจสุขภาพอนามัยของตนเอง

2.3 สัญชาตญาณทางสังคม เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะมีการเรียนรู้ประสบการณ์มากขึ้น มีการลอกเลียนแบบสภาพแวดล้อมจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่งการถ่ายทอดสืบเนื่องกันมา สัญชาตญาณทางสังคมแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันออกไป

3. ทฤษฎีหลักการมีเหตุผล (Cognitive Theory) เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ จะกระทำพฤติกรรมใดต่าง ๆ ด้วยความจริงใจ และมีความคล้ายคลึงกับความเชื่อในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อว่า บุคคลมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล

4. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) (มุกดา ศรียงค์; และคณะ. 2532: 150; อ้างอิงจาก โยธิน ศันสนยุทธ์. 2532: 150) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงขับไว้ว่า พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละคน แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกได้คือ แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับของชีวิตก่อน

5. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy (มุกดา ศรียงค์. 2542: 244-245; อ้างอิงจาก Hilgard. 1962: 525) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังไว้ว่า ทฤษฎีนี้อธิบายว่า ถ้าหากความคาดหวังกับสิ่งใดที่ได้แตกต่างกัน คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมสำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าทฤษฎีนี้ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งตัดสินใจหรือประเมินค่าพฤติกรรม ที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมานั้น คือ พฤติกรรมที่ได้รับแรงจูงใจให้แสดงออกมาขึ้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา

6. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow) (มุกดา ศรียงค์; และคณะ. 2542: 245 อ้างอิงจาก Maslow. 1970: 35 - 36) ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจไว้ว่า เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของ มาสโลว์ ซึ่งอธิบายว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างหลากหลายและไม่มีที่สิ้นสุดก็คือ ความต้องการ (Needs) ที่มีอยู่ในตัวมนุษย์นั่นเองโดยได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับภารกิจของความต้องการไว้ดังนี้ คือ

6.1 มนุษย์ทุกคนมีความต้องการและความต้องการของมนุษย์เป็นแหล่งกำเนิดพฤติกรรมต่าง ๆ

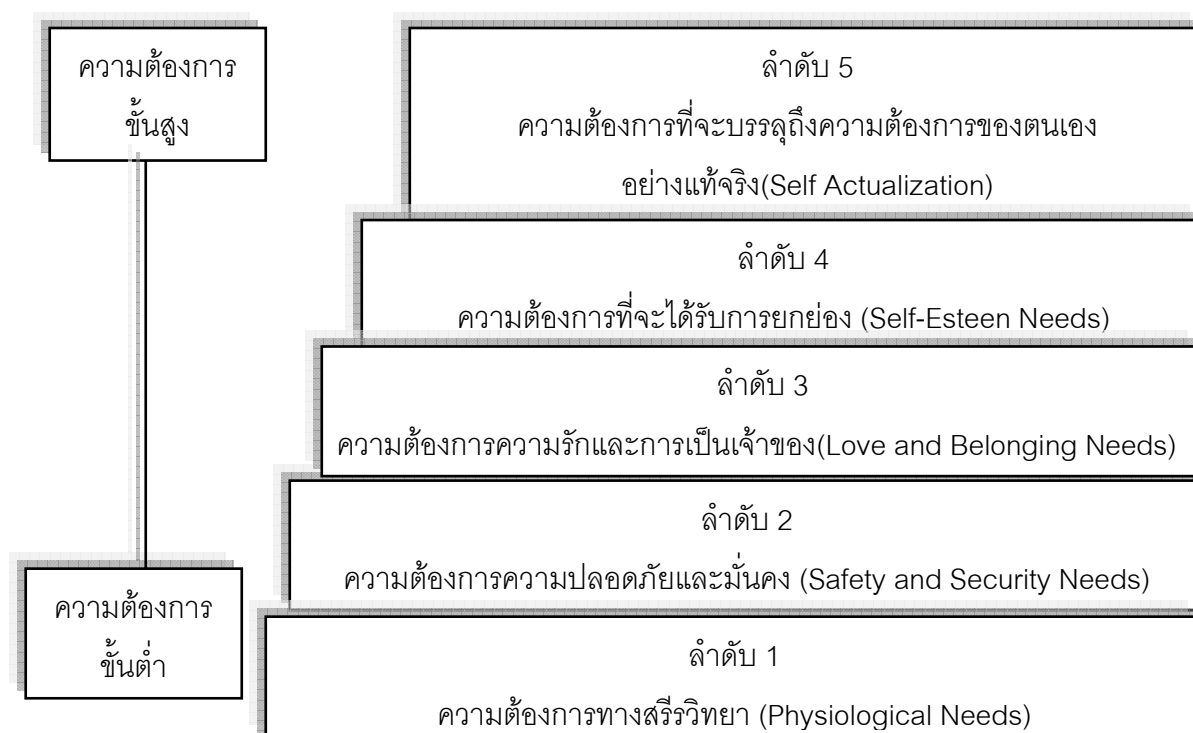
6.2 ความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุดตั้งแต่เกิดจนตาย

6.3 ความต้องการของมนุษย์มีความแตกต่างกัน และมีลักษณะเป็นลำดับขั้นตั้งแต่

ความต้องการขั้นพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิตไปสู่ความต้องการขั้นสูงขึ้นไปซึ่งเป็นความต้องการในการพัฒนาตนเองไปตามศักยภาพสูงสุดของตน

6.4 มนุษย์ต้องการการตอบสนองความต้องการในแต่ละขั้นอย่างพอเพียงในระดับหนึ่งเสียก่อนจึงพัฒนาไปสู่ความต้องการขั้นต่อไป ซึ่งบุคคลยังไม่ได้รับการสนองความต้องการในขั้นใดจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นไปเพื่อสนองความต้องการในขั้นนั้น

ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ แบ่งออกเป็น 5 ลำดับ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

จากลักษณะความต้องการของมาสโลว์ (Maslow) สามารถอธิบายได้ดังนี้

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ ความต้องการด้านสรีระ (Physiological Needs) การดำรงชีวิตของมนุษย์นับเป็นความต้องการที่จำเป็นที่สุด ที่ต้องได้รับการตอบสนองเป็นลำดับแรกให้เพียงพอในระดับหนึ่ง บุคคลจึงจะพยายามในการที่จะตอบสนองความต้องการในขั้นต่อไป ความต้องการด้านสรีระ ได้แก่ ความต้องการน้ำ อาหาร อากาศ สิ่งบรรเทาความเจ็บปวดของร่างกาย ความต้องการทางเพศ รวมทั้งความต้องการอยู่ในอุณหภูมิที่เหมาะสม ความต้องการเหล่านี้เป็นสิ่งก่อให้เกิด

พฤติกรรมหลากหลาย เช่น การหาอาหารด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้หายหิว บางรายอาจถึงฆ่าตัวตาย เพื่อต้องการหนีความเจ็บปวดจากโรคร้ายต่าง ๆ เป็นต้น เมื่อความต้องการขั้นนี้ได้รับการตอบสนอง ก็จะลดความรุนแรงลง และถ้าความต้องการลำดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจขั้นอื่น ๆ หรือประเภทอื่น ๆ ก็ยากที่จะเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ ความต้องการด้านความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียงบุคคลจะแสวงหาความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงต่อไป พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความต้องการขั้นนี้ เช่น การเลือกอาหารที่สะอาดปลอดภัยจากเชื้อโรคต่าง ๆ การคาดเข็มขัดนิรภัยเป็นประจำ ความต้องการที่จะรักษาชีวิตทรัพย์สิน รวมทั้งการป้องกันภัยอันตรายอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนั้นอาจแสดงออกในลักษณะของการคบหาบุคคลที่มีอำนาจมากกว่า เพื่อให้เกิดความอบอุ่นใจ เป็นต้น

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือ ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) ความต้องการขั้นนี้เป็นลักษณะของความต้องการได้รับความรักจากผู้อื่น และความต้องการเป็นผู้ที่รักผู้อื่นด้วย ซึ่งรวมทั้งการได้แสดงความเป็นเจ้าของที่ได้แสดงความห่วงใย ปราบปราม ปกป้องผู้อื่น และในขณะเดียวกันก็ต้องการให้บุคคลอื่นแสดงเช่นนั้นกับตนด้วย ความต้องการความรักและเอาใจใส่นี้เกิดขึ้นในมนุษย์ทุกคนแต่อาจมีการแสดงออกที่แตกต่างกัน ภรรยาบางคนอาจได้รับความรักความเอาใจใส่จากสามี แสดงออกด้วยการปรนนิบัติเป็นอย่างดี หรือนักเรียนบางคนอยากได้รับความรัก ความสนใจจากครู อาจเรียกร้องโดยการเอาใจครู หรืออาจแสดงความเกรงเพื่อให้ครูสนใจก็เป็นได้ ควรทำความเข้าใจมูลเหตุที่แท้จริงของพฤติกรรมเหล่านั้น

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self-Esteem Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงขึ้นหลังจากความต้องการขั้นที่ผ่านมาได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอแล้ว ความต้องการขั้นนี้เกิดจากบุคคลต้องการมีหน้าตาชื่อเสียงเกียรติยศเป็นที่ยอมรับยกย่องจากสังคม โดยจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ เช่น นักกีฬาทุ่มฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้ได้ชัยชนะ หรือแชมป์ นักวิชาการที่มุ่งมั่นคว้าวิจัยเพื่อผลงานทางวิชาการ การทำความดีต่าง ๆ ล้วนแต่ต้องการการยกย่องในการกระทำนั้น ๆ ทั้งสิ้น

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ ความต้องการที่จะบรรลุถึงศักยภาพของตนเอง (Self Actualization) ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการสูงสุดของบุคคลในการที่จะทำตามศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ การได้ทำตามสิ่งที่ตนเองพึงพอใจอย่างแท้จริง จากขีดความสามารถทั้งหมดที่มีอยู่เป็นการพัฒนาตนเองไปสู่จุดสุขสมบูรณ์ในตัวเอง อันจะก่อให้เกิดความสุข ความอิมใจ และความภาคภูมิใจโดยไม่มีการเปรียบเทียบสิ่งที่ตนเป็นอยู่กับใคร ๆ เช่น บุคคลหนึ่งประเมินศักยภาพในตนเองว่า สามารถเป็นช่างอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้ เขาได้พยายามศึกษาหาความรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนจนในที่สุดสามารถ

ตั้งร้านซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ได้ ทำให้เขาเกิดความรู้สึกมีความสุขกับงานนี้มาก ถึงแม้จะมีได้มีรายได้ดีเท่าผู้ที่จบวิศวกรรมมาก็ตาม เพราะแท้จริงแล้วชีวิตสูงสุดแห่งศักยภาพของแต่ละบุคคลนั้นต่างกันอยู่ที่ว่าจะสามารถดำเนินไปบรรลุชีวิตสูงสุด

7. ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ ที่มีอยู่ได้หรือไม่

(Murray, 1970: 35 - 36 อ้างถึงใน มุกดา ศรียงค์ และคณะ.2542 : 235 - 237) เมอร์เรย์มีความคิดเห็นว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันนำไปสู่สิ่งที่ตนพึงพอใจ ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคลและบางครั้งอาจเกิดความต้องการเนื่องมาจากสภาพร่างกายและสภาพทางจิตใจของบุคคลนั่นเอง ซึ่งเมอร์เรย์ได้แบ่งประเภทของความต้องการไว้ 20 ประการ โดยกล่าวไว้ดังนี้

7.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว (Need for Aggression) ความต้องการประเภทนี้จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรคขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง ทำให้เกิดการต่อสู้ การทำร้ายกัน การแก้แค้น ช่วงชิง จนถึงการทำสงคราม แม้แต่การพูดจากระทบกระทั่งกันด้วยวาจา และการให้ร้ายต่อกัน

7.2 ความต้องการที่จะเอาชนะพื้นผิ้อุปสรรคต่าง ๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จูงใจให้บุคคลมีพฤติกรรมที่จะพื้นผิ้อุปสรรค และความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นมา ซึ่งบุคคลอาจจะได้รับสิ่งเร้าภายนอกกระตุ้นให้เกิดความต้องการนี้ เช่น การได้รับคำดูถูกดูหมิ่น ทำให้เกิดความพากเพียรพยายามเพื่อเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

7.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่ผลักดันให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการยินยอม ยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ ยอมรับการถูกลงโทษ แพ้แล้วหนีหน้า ทำร้ายตนเอง หรือการเผาตัวตาย อดข้าวประท้วง โดยไม่คิดต่อสู้ นับว่าเป็นการยอมแพ้ประการหนึ่ง

7.4 ความต้องการในการที่ป้องกันตนเอง (Need for Defendance) เป็นความต้องการที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อป้องกันตนเองจากคำตำหนิติเตียน และวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น ซึ่งเป็นกลไกป้องกันทางจิตในการพยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตนหรือหาทางกล่าวโทษผู้อื่นแสดงอาการกลบเกลื่อน และสร้างสถานการณ์ปิดบังความผิดตนเอง เป็นต้น

7.5 ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง เช่น ต้องการงานเลี้ยงตนเอง ตัดสินใจเอง เป็นอิสระจากการควบคุมของพ่อแม่และคู่ครอง เป็นต้น

7.6 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวงเพื่อให้ตนได้รับชัยชนะและประสบความสำเร็จมากกว่าผู้อื่น

7.7 ความต้องการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการสร้างมิตรภาพ ทำให้มีพฤติกรรมการเอาอกเอาใจดูแลยิ่งขึ้น สร้างตนให้ผู้อื่นรักใคร่เกรงใจและจริงใจต่อเพื่อนฝูงและพยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดผู้อื่น

7.8 ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงออกซึ่งความสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียด ด้วยการ เล่น การหัวเราะ เล่าเรื่องตลกขบขัน เล่นกีฬา ฟังเพลง เต้นรำ พักผ่อนหย่อนใจ และกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ

7.9 ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการที่เกิดจากการเบื่อหน่ายผู้คน รำคาญคนรอบข้าง ต้องการปลีกตัวและแยกตัวอยู่คนเดียว ไม่รู้สึกยินดียินร้ายกับผู้อื่น ในขณะเดียวกันก็ไม่ต้องการให้ผู้อื่นมาสนใจใยดีตน

7.10 ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Need for Succorance) ความต้องการชนิดนี้มักจะเป็นความต้องการให้ผู้อื่นมีความเห็นอกเห็นใจสนใจและสงสารตนต้องการได้รับความช่วยเหลือดูแล คำแนะนำและชี้แจงจากผู้อื่น จะมีพฤติกรรมแห่งการวอนขอ ขี้อ่อนและขอขอบ

7.11 ความต้องการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น (Need for Nurturance) เป็นการเข้าร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ การอาสาสมัครช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นภัยอันตรายรวมทั้งการอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษา การพยาบาลบุคคลอื่น

7.12 ความต้องการในการสร้างตนเองให้เป็นที่ประทับใจผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการที่ผลักดันให้บุคคลพยายามแสดงตนในทางที่ดี เพื่อเรียกร้องให้บุคคลอื่นสนใจและประทับใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง การฝึกให้ตนมีความสามารถพิเศษเพื่อเรียกร้องให้ผู้อื่นสนใจ สนุกสนาน ชื่นชม หรือแปลกใจในเรื่องราวและการกระทำของตนเอง

7.13 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น (Need for Dominance) ความต้องการชนิดนี้เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นกระทำตามคำสั่งของตน ทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกมีอิทธิพลขึ้นมา อาจจะเป็นพฤติกรรม ช่มชู้ วางอำนาจ แต่งตัวให้เป็นบุคคลเกรงขาม หรือแม้แต่พยายามศึกษาเล่าเรียนเพื่อเป็นเจ้าคนนายคนด้วย

7.14 ความต้องการอ้างอิงผู้ที่สังคมยอมรับ (Need for Reference) เป็นความต้องการอ้างอิงและยอมรับผู้ที่สังคมยกย่อง หรือผู้อาวุโสอย่างเต็มอกเต็มใจ ขึ้นชมในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่าตน พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือกับบุคคลดังกล่าวด้วยความยินดี ทำให้เกิดพฤติกรรมการคล้อยตาม การยินยอมอยู่ใต้อำนาจ การอ้างอิงว่าตนเป็นลูกน้องของผู้มีอำนาจบาปมีในสังคม

7.15 ความต้องการหลีกเลี่ยงปมด้อยและความล้มเหลว (Need for Avoidance of Inferiority) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอายทั้งหลาย หลีกเลี่ยงการถูกกบฏปิดความรู้สึกด้อยในตนเองก่อให้เกิดเป็นพฤติกรรมการหนีหน้า ขี้อาย หรือสร้างเรื่องสร้างสถานการณ์ หลีกเลี่ยงและปกปิดปมด้อยของตน

7.16 ความต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย (Need for Avoidance of Harm) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย และหลีกเลี่ยงอันตรายและโรคภัยไข้เจ็บ ทำให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ

7.17 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิและลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการที่สร้างให้เกิดพฤติกรรมการคล้อยตามกลุ่ม หรือการปกปิดความผิดพลาด เพราะต้องการที่จะหลีกเลี่ยงคำตำหนิและการลงโทษจากผู้อื่น

7.18 ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการที่จะเห็นสิ่งต่าง ๆ อยู่ในกฎระเบียบ จึงเกิดพฤติกรรมการกระทำที่อยู่ในกฎระเบียบจัดวางตกแต่งสิ่งของเป็นระเบียบเรียบร้อย มีระบบจัดเก็บเอกสารและตรงเวลาปฏิบัติตนอยู่ในกรอบประเพณี

7.19 ความต้องการรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่ปกป้องชื่อเสียงเกียรติยศ วงศ์ตระกูลของตน มีพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์ไม่คดโกง เข้าทำนอง “เสียสินสงวนศักดิ์ไว้วงศ์หงษ์” อาจจะยอมอดตายโดยไม่ขอใครกิน เป็นต้น

7.20 ความต้องการให้ตนแตกต่างจากผู้อื่น (Needs for Contrariness) ก่อให้เกิดพฤติกรรมการกระทำตนให้ดูผิดแผกไปจากคนปกติไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย คำพูด การแสดงออก แนวคิดและผลงาน มีพฤติกรรมที่ชอบคัดค้านส่วนรวม

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรม หรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น แต่ทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อและแนวคิดที่แตกต่างกันออกไป การนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องศึกษาในหลาย ๆ ทฤษฎีและวิเคราะห์แนวคิดของแต่ละทฤษฎีให้เข้าใจ

4. ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจนอกจากจะกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันแล้ว แรงจูงใจยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการ หรือมีความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมสู่จุดมุ่งหมายอีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้ที่สนใจเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529: 34-63) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายใน หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในบุคคล โดยไม่มีรางวัลหรือสิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้ทำพฤติกรรมนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน เต็มใจที่จะเล่น โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว ตัวอย่างของแรงจูงใจภายในได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความรัก ความสนใจ ความสนุกสนาน ความสำเร็จ ความพึงพอใจ ความศรัทธา ความซาบซึ้ง เป็นต้น แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้คนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และมีผลทำให้การทำการกิจกรรมนั้น ๆ เช่น การจัดโปรแกรมการฝึกให้เหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละกลุ่ม การตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้กับนักกีฬาเพื่อให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์ ความสำเร็จ และปรับปรุงบุคลิกภาพของผู้ฝึกสอนเพื่อให้นักกีฬาเกิดความรู้สึกศรัทธาเป็นต้น

4.2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล ซึ่งมีผลต่อการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการหรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดเอาไว้ แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ การแข่งขัน การร่วมมือ การให้รางวัล การลงโทษ การยกย่อง การชมเชย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะให้นักกีฬาเกิดความมานะพยายามในการฝึกซ้อมยิ่งขึ้น

อารีย์ พันธุ์มณี (2534: 181 - 182) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจ ได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางด้านสรีระวิทยา (Physiological Motives) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมดเพื่อให้ทุกคนมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร การพักผ่อนและปราศจากโรค เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีระวิทยาแต่จะช่วยเหลือคนทางด้านจิตใจทำให้คนมีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรัก และความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น เป็นต้น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-esteem Motives) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140-142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากจากสิ่งเร้าที่บุคคลหรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจเกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมอาจจำแนกได้ดังนี้

3.1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives)

3.2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motives)

3.3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive)

3.4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motives)

3.5. แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motives)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำการต่าง ๆ ทั้งในหน้าที่การงาน และเรื่องส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็ก ๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนคอยกระตุ้น แนะนำ ให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
5. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นเป็นตอน และมีการวางแผน
6. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
7. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะความก้าวร้าว ข่มขู่ หรือครอบครัวยุคใหม่ที่มีการแบ่งปันซึ่งกันและกันในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมาทำให้เป็นคนที่จะทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์

1. ชอบผูกมิตรใหม่และชอบคบเพื่อนมาก ๆ
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจเมื่อมีการพลัดพรากหรือหวนซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน
4. แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
5. จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น
6. ชอบทำตนเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์

แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิธีทาง เพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความต้อการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ต้อยต่ำไม่ทัดเทียมผู้อื่นมีความรู้สึกกว่าตนเอง “ขาด” ทั้งในด้านความเป็นอยู่และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่า “ปมด้อย” ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไร ก็จะมีพยายามสร้าง “ปมเด่น” โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ “ปมด้อย” นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจ

1. ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
2. ชอบบงการ ชี้ น้าว บังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม และโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ในลักษณะที่เหนือผู้อื่น
5. ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจหรือทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
7. หลีกเลี่ยงการแสดงความอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดขัดแย้งกับตน

แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motives) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออกโดย วาจา หรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น ซึ่งพฤติกรรมที่ก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้วจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเกิดขึ้นตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเรียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าวหรือมีบุคลิกภาพแบบ “ถือตนเองเป็นใหญ่” (Authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่มากเกินไปทำอะไรผิดหน่อยก็จะถูกเยียนตี ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการโต้ตอบโดยตรงแต่จะแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมที่ก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่ให้เกิดความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช้คำพูดในเชิงขู่บังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็กเพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น และไว้วางใจ เราคือผู้ให้คำแนะนำ มิใช่ผู้ให้ความควบคุม เมื่อนั้นพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กจะลดลง

แรงจูงใจใฝ่พึงพา (Dependency Motives) ผู้ที่มีแรงจูงใจนี้จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ไม่มั่นใจในใจตนเอง
2. ไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง มักจะลังเล
3. ไม่กล้าเสี่ยง
4. ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจจากผู้อื่น

สาเหตุของการมีแรงจูงใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไปไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ในระยะที่เด็กเริ่มที่จะทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้

5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารี พันธมณี (2534 : 192 - 196) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่า มีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ได้รวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ และลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่นหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้น ของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะ ที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการ อาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บ เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จาก ลักษณะ 2 ประการคือ แรงขับในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกในร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความดัน จึงทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล มีผลต่อการเรียนรู้หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวลมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้น ย่อมเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็กจะไม่มี ความวิตกกังวลใจ แต่มีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลงกลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นทันที

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลให้บุคคลเกิดแรงจูงใจ แตกต่างกันไปเป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวาย หรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคม ย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนา ที่จะเอาชนะผู้อื่น ๆ ต้องการทำให้ตนเองมีสภาพการที่ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนที่ไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น ๆ เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ๆ ให้ตนอยู่เหนือต่อคนอื่น มักจะทำทุกวิถีทางให้ตนเอาชนะผู้อื่นอยู่เสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อให้ผลงาน หรือ พฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ มีผลทำให้บุคคลมีความพยายาม ที่จะกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิต จึงเป็นแรงจูงใจ ในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้องเช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่า จะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลก แต่ขณะนี้อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมายย่อย ๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกัน คือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง โดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางสมองพอสมควร จะไม่เกิดขึ้นกับเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้และมีความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมาก ที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวัง หรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเอง จะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดความท้อถอยหรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจพอ ที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ มากเกินไป ความยากง่ายของงาน จะมีผลต่อแรงจูงใจ

6. แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกรีฑา

พีระพงษ์ บุญศิริ (2536: 65) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อการเตรียมทีมและการฝึกกรีฑาอย่างสูง นักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกัน แต่สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่อยู่ในตัวนักกีฬาแต่ละคน และพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีความกระตือรือร้น

นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกันเป็นส่วนใหญ่ คือ การแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจเป็น 3 ทาง คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิด เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและความจำเป็นในการดำรงชีวิต
2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการในการเคลื่อนไหว หรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น หรือต้องการมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ
3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่ การสัมผัสสิ่งแวดล้อม โดยได้รับอิทธิพลมาซึ่งได้แก่ บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อนิยมประเพณี แรงจูงใจลักษณะนี้ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้คนในสังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานะทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ ความสุขสบาย สนุกสนานในการร่วมและพักผ่อนกับหมู่คณะ

7. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกรีฑา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกรีฑาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกรีฑาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วยเหตุผลเช่นเดียวกันนี้เอง ผู้ฝึกสอนกรีฑาหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกรีฑาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 51 - 53) ได้กล่าวถึงนักกรีฑาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมแข่งขันย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกรีฑาทุกคน เมื่อนักกรีฑาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้มีความสามารถที่สูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดา หรือเป็นนักกรีฑาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้คือ แรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกรีฑาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกที่ว่าตนเองถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกรีฑาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้ หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกรีฑาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาเสียเกียรติที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้น หากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจเกิดขึ้นกับ นักกรีฑามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกรีฑาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่น ๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ตืออย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักกรีฑาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกรีฑาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันกรีฑาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางร่างกาย และจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจนี้ก็เป็นแรงขับที่ทำให้ให้นักกรีฑาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกรีฑาระดับแชมป์เปี้ยนจะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ทำให้ตัวเขาต้องฝึกหนัก นั่นคือความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่น ๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกรีฑาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

จากหลักการ แนวคิด และทฤษฎี ที่ผู้วิจัยได้ศึกษา พบว่าโดยรวมแรงจูงใจ มีส่วนสำคัญในการสร้างประสบ ความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ สามารถเลือกเล่นกีฬาประเภทกรีฑาในพฤติกรรมหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านความรัก ความพึงพอใจ ด้านความศรัทธา ด้านประสบการณ์ ความสำเร็จ ด้านการแข่งขัน รางวัล ด้านบุคคล หน่วยงาน ที่ให้ความร่วมมือ และด้านการยกย่อง ชมเชย การลงโทษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนในจังหวัดลำปาง จึงเป็นประโยชน์ ทำให้เข้าใจในกระทำ และพฤติกรรมหลาย ๆ ด้านของเยาวชนได้มากขึ้น สามารถนำไปใช้ในทางที่สร้างสรรค์ที่ติงาม ต่อตัวเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติต่อไป

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

อโมรอส และฮอร์น (Amorase; & Horm. 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และสถานะภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์การมีพฤติกรรมของโค้ช และสภาพทางการศึกษา สามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายใน ของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขัน กับนักกีฬาจำนวน 76 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้มีแรงจูงใจภายในลดลง และสถานะภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

ฮอล และเอิร์ลส (Hall & Earles. 1995: 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลค้นคว้าวิจัย เกี่ยวกับดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬากการวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิ์เลือกที่จะเข้าร่วมกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าถึงแรงจูงใจของเด็กต่อกิจกรรมพบศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11 - 15 ปี ซึ่งลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมาย สภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า ช่วงขึ้นนำและหลักการต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายที่การฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อที่ว่า ความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เออลี่ (Early, 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็น นักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬารั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขัน ชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้ม แต่ไม่มีในกีฬาประเภททีมและพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ลูธ และกิลล์ (Lu; & Gill, 1996) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาของนักกีฬาระดับนักเรียน ในประเทศไต้หวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสำรวจถึง เหตุผลโดยทั่ว ๆ ไปของนักกีฬาระดับเยาวชนของประเทศไต้หวัน ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาระดับนักเรียน จำนวน 542 คน มีอายุตั้งแต่ 15 - 25 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการวัดแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่า

เหตุผลที่สำคัญที่สุดที่นักกีฬาระดับนักเรียนของไต้หวันเลือกเล่นกีฬา คือ เพื่อความสนุกสนาน ความชอบในกีฬา เพื่อสร้างความกดดันในกับตนเอง เป็นต้น นอกจากนั้น ยังมีเหตุผลอื่น ๆ อีก เช่น เรื่องของปัญหาทางด้านสุขภาพ ได้แก่ การบาดเจ็บ ความเจ็บป่วย ความไร้สมรรถภาพทางกาย เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีเหตุผลอีกอย่างหนึ่ง คือ เรื่องรางวัลทุนการศึกษา โอกาสในการเรียนและการงานที่ดีกว่า เหตุผลอื่นที่สำรวจ และวิเคราะห์ออกมา คือ ความแตกต่างของขั้นพื้นฐานของนักกีฬา ในเรื่องของ เพศ อายุ ทักษะพื้นฐาน การให้ความสำคัญในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่าเรื่องของเพศและอายุ เมื่อนำเอาแรงจูงใจของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง มาเปรียบเทียบกันปรากฏว่า นักกีฬาชายจะมีแรงจูงใจภายในมากกว่านักกีฬาหญิง ในขณะที่นักกีฬาหญิงที่มีอายุเกิน 23 ปี มีแรงจูงใจภายในมากกว่านักกีฬาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ซัลกูเอโร และคณะ (Salguero; et al. 2004) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและการรับรู้ความสามารถสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาวัยน้ำชาวสเปนจำนวน 428 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 204 คน และนักเรียนหญิง 224 คน อายุระหว่าง 8 - 22 แบ่งการรับรู้ความสามารถของนักกีฬาออกเป็น 3 ระดับคือ ต่ำ กลางและสูง โดยใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม (The Participation Motivation Inventory ; PMI) มีจำนวนข้อคำถามที่เป็นเหตุผลสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 32 ข้อ แต่ละข้อให้คะแนนแบบประเมินค่า 3 ระดับ ดังนี้

3 เท่ากับ สำคัญ 2 เท่ากับ มีความสำคัญบ้าง และ 1 เท่ากับ ไม่สำคัญ โดยแบบสอบถามนี้ถูกแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านความสนุกหรือสัมพันธภาพ ด้านการแข่งขันหรือทักษะ ด้านบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง ด้านการเข้าร่วมเป็นสมาชิก (Affiliation) ด้านสถานภาพ (Status) ด้านการปลดปล่อยพลังงาน และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถทางกาย (The Perceived Physical Ability Scale ; PPA) จำนวน 10 ข้อ มี 6 ระดับคือ เห็นด้วยมากที่สุด จนถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า

ปัจจัยด้านการแข่งขันกีฬาหรือทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุดที่สุดในทุกกลุ่ม (ระดับของการรับรู้) รองลงมาเป็นด้านเพื่อสุขภาพ นักกีฬาที่มีการรับรู้ความสามารถระดับสูงมีค่าเฉลี่ยของ PPA สูงกว่ากลุ่มที่อยู่ระดับกลางและระดับต่ำในทุกด้านของแรงจูงใจและพบความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกับการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬา 6 ด้าน ยกเว้นด้านความสนุกหรือด้านสัมพันธภาพ แรงจูงใจระหว่างชายกับหญิงมีความแตกต่างในด้านเพื่อความสนุกหรือสัมพันธภาพ ด้านบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง และด้านสถานภาพ

เจนนิเฟอร์ (Jennifer. 2005: 839) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในระหว่างนักกีฬาระดับเยาวชน 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่าสำหรับตัวบุคคลแล้วเพื่อที่จะเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวใหม่ ซึ่งคาดหวังไว้ว่า พวกเขาไม่เพียงแต่จะบรรลุระดับของความเข้าใจเฉพาะด้าน (เช่น กระบวนการรับรู้) แต่พวกเขายังต้องทะนุบำรุง/รักษาระดับของความสนใจหรือความกระตือรือร้นสิ่งต่อไปนี่ก็คือ การศึกษาเปรียบเทียบที่ได้รับทราบออกแบบมาเพื่อประเมินผลการกระทบของคำสั่งในเรื่องแรงจูงใจภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษานี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอันดับรองลงมาเพื่อกำหนดว่าแรงจูงใจภายใน ที่ได้มาจากแบบสอบถามที่มีพื้นฐานทางด้านทัศนคตินั้น แตกต่างกันในกลุ่มของผู้เล่นฮอกกี้ส่วนน้อยที่ได้รับการฝึกสอนถึงเรื่องมโนคติ (ความคิด) และยอมให้มีการตรวจเช็คร่างกาย กับกลุ่มของผู้เล่นสมาคมนักกีฬาฮอกกี้ที่ไม่อนุญาตให้มีการตรวจเช็คร่างกาย หรือไม่ แม้ว่าผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้บ่งชี้ว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในส่วนแรงจูงใจภายในระหว่างสองกลุ่มดังกล่าว นักวิจัยได้แนะนำว่า การศึกษาวิจัยต่าง ๆ ในอนาคตควรจะพิจารณามันที่ต่างกันมากมายแบบอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีให้ ซึ่งบางอย่างก็รวมถึงพลังงานของทีม ตารางการเล่น และการฝึกซ้อม จำนวนเวลาที่ใช้เล่น วิธีการของคำสั่ง เช่นเดียวกับโครงสร้างต่าง ๆ ทางจิตวิทยา เช่น ความคิดที่สะท้อนตนเอง การบรรลุนิติภาวะด้านการรับรู้ อายุ เรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

8.2 งานวิจัยในประเทศ

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ค้นเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวม มีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวม มีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

กฤษฎา จุลชาติ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟการวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬากอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย ประชาชนหญิง ที่เล่นกอล์ฟ ณ สนามฝึกซ้อม ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่าง 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนชายที่เล่นกีฬากอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับมาก คือด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เยาวชนหญิงที่เล่นกีฬากอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และมีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัย และมีแรงจูงใจระดับน้อยที่สุดคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็น พฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์จึงเป็นประโยชน์ช่วยให้เข้าใจในการกระทำและพฤติกรรมของมนุษย์เราได้มากขึ้น สามารถใช้ในทางที่สร้างสรรค์ที่ดั่งตามต่อตัวเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

มานะ ตระกูลกิตติไพศาล (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนระดับมัธยมศึกษา การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับลักษณะและการเปรียบเทียบ ลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬฟุตบอลของนักฟุตบอลเยาวชนโดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 120 คน (ชาย 70 คน หญิง 50 คน) ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลที่จัดโดยสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เครื่องมือเครื่องใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการโดย ฟีรเจต รวิทอง (2537) จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจภายในและภายนอกของไวส์ (Weiss; และคณะ. 1985) เพื่อวัดลักษณะแรงจูงใจและเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของลักษณะแรงจูงใจระหว่าง เพศ และระดับความสามารถ (ตัวจริงและตัวสำรอง) ค่าที่ได้จากการสอบถาม ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 83 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า นักกีฬาเพศชายและเพศหญิง มีลักษณะแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล เป็นแบบภายในและกีฬาตัวจริง และตัวสำรองก็มีลักษณะแรงจูงใจแบบภายในเช่นเดียวกัน จากการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่าง โดยใช้สถิติ การหาขนาดของผล (Effect Size) พบว่าทั้งเพศและระดับความสามารถ

(ตัวจริงและตัวสำรอง) ของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะของแรงงูใจที่แตกต่างกัน ในระดับน้อย นักกีฬาเยาวชนเหล่านี้เข้าร่วมการเล่นฟุตบอลจากความรู้สึกที่คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และพัฒนาให้มีความสามารถยิ่งขึ้นไป

ซงชัย บุสสี (2547 : บทคัดย่อ) ได้กระทำการศึกษาแรงงูใจในการเดินและการวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัด สระบุรี การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แรงงูใจในการเดินและการวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี ในด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุชายและหญิงที่มาออกกำลังกายในการเดินและวิ่งเหยาะในสนามกีฬาของอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสระบุรีจำนวน 600 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling) มา 10 อำเภอ ๆ ละ 60 โดยแยกเพศชาย อำเภอละ 30 คน และเพศหญิงอำเภอละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .897 เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มา จากการดำเนินวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิงมีแรงงูใจในการเดินและวิ่งเหยาะด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัยอยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ผู้สูงอายุอาชีพราชการบำนาญ และพนักงาน และประกอบอาชีพส่วนตัว ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีแรงงูใจในการวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัยอยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ผู้สูงอายุมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและวุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีแรงงูใจในการเดินและวิ่งเหยาะด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัยอยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปการนำเอาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ที่ได้ศึกษา มาประยุกต์ใช้ของผู้วิจัย
 จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าวทั้งในด้านแนวคิด ทฤษฎี ในด้านการศึกษางานวิจัย
 ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ มีรูปแบบ วิธีการที่มีความหลากหลายต่างมุ่งเน้นการนำผลการใช้ไป
 เทียบกับเกณฑ์ หรือเทียบกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นดัชนีบ่งชี้ถึงแนวทาง
 วิธีการที่มีประสิทธิภาพที่แตกต่างกันโดยผู้วิจัย ได้นำเอาแนวคิดจากการศึกษาตามข้อมูล หลักการและ
 แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือ
 และกำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อใช้ในการรายงานผลการศึกษาวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักกรีฑาชายและนักกรีฑาหญิง อายุ 16 - 18 ปี ที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง โดยคิดจากรายการที่จัดการแข่งขันประเภทลู่ ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่

100	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 1 คน
200	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 1 คน
400	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 1 คน
800	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 2 คน
1,500	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 2 คน
4x100	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 4 คน
4x400	เมตร	ส่งเข้าแข่งขัน	โรงเรียนละ 4 คน

มีนักกรีฑาชายเข้าร่วมการแข่งขัน โรงเรียนละ 15 คน และนักกรีฑาหญิงเข้าร่วมการแข่งขัน โรงเรียนละ 15 คน รวมโรงเรียนละ 30 คน

เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 1 จำนวน 7 โรงเรียน ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 105 คน และนักกรีฑาหญิง 105 คน

เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 2 จำนวน 9 โรงเรียน ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 135 คน และนักกรีฑาหญิง 135 คน

เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 3 จำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 90 คน และนักกรีฑาหญิง 90 คน

รวมทั้ง 3 เขต พื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 330 คน และนักกรีฑาหญิง 330 คน รวมจำนวนประชากร 660 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แล้วจึงทำการการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการคัดสรรโควตา (Quota Sampling) โดยจำแนกกลุ่มตามสัดส่วนของปริมาณประชากร โดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608) จำแนกเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

เขตพื้นที่การศึกษา 1 ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 42 คน และนักกรีฑาหญิง 42 คน

เขตพื้นที่การศึกษา 2 ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 42 คน และนักกรีฑาหญิง 42 คน

เขตพื้นที่การศึกษา 3 ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 42 คน และนักกรีฑาหญิง 42 คน

รวมทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยนักกรีฑาชาย 126 คน และนักกรีฑาหญิง 126 คน
รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 252 คน

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เขตพื้นที่การศึกษา	โรงเรียน (จำนวน)	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		นักกรีฑาชาย	นักกรีฑาหญิง	นักกรีฑาชาย	นักกรีฑาหญิง
เขต 1	7	105	105	42	42
เขต 2	9	135	135	42	42
เขต 3	6	90	90	42	42
รวม	22	330	330	126	126

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านการสำรวจ (Check List) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยจำแนกออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจภายใน
2. แรงจูงใจภายนอก

การกำหนดคะแนนจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ระดับแรงจูงใจมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ระดับแรงจูงใจมาก
- คะแนน 3 หมายถึง ระดับแรงจูงใจปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรวบรวมข้อมูลรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบเพื่อแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไข เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ในด้านดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence :IOC) ระหว่างข้อคำถามกับ เนื้อหาการวิจัยและจุดประสงค์การวิจัย เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือทั้งด้านความตรงภายในและความตรงภายนอก ได้ผลการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง หรือด้านความตรงภายใน และคำนวณค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นตามรายฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ด้านแรงจูงใจภายในทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 ด้านแรงจูงใจภายนอกทั้งฉบับเท่ากับ 0.93
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วนำเสนอประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์พิจารณา

6. นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงใจ โดยแปลความหมายเทียบเกณฑ์ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert)

ความเห็นเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ มากที่สุด
ความเห็นเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ มาก
ความเห็นเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ ปานกลาง
ความเห็นเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ น้อย
ความเห็นเฉลี่ย	0.00 - 1.50	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ น้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงงใจในการเลือกเล่นกีฬาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติที (t - test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงงใจในการเลือกเล่นกีฬาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง ทั้ง 3 เขต โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเอฟ (F - test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงงใจของนักกีฬาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 1 เขต 2 และเขต 3 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (Univariate Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของแอลเอสดี (LSD)

6. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

7. กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณาความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิง
F	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณาความแตกต่างระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 1 เขต 2 และเขต 3 (F – test)
f	แทน	แทนความถี่
%	แทน	ร้อยละ

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจ โดยแปลความหมายเทียบเกณฑ์ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert)

ความเห็นเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจ มากที่สุด
ความเห็นเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจ มาก
ความเห็นเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจ ปานกลาง
ความเห็นเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจ น้อย
ความเห็นเฉลี่ย	0.00 - 1.50	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจ น้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติที (t – test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง ทั้ง 3 เขต โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเอฟ (F – test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปางเขต 1 เขต 2 และเขต 3 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (Univariate Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของแอลเอสดี (LSD)

6. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

7. กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 2 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	N	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	126	50.00
หญิง	126	50.00
เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง		
1	84	33.33
2	84	33.33
3	84	33.33

จากตาราง 2 แสดงว่า นักกรีฑาเยาวชนชาย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50 นักกรีฑาเยาวชนหญิง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปางเขต 1 2 และ 3 มีจำนวนเขตละ 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ในแต่ละเขต

ตาราง 3 ความถี่และร้อยละของแรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด
ลำปาง (N = 252)

แรงจูงใจภายใน		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความเพียร	f	83	94	48	15	12
	%	32.9	37.3	19.0	6.0	4.8
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	f	120	80	26	15	11
	%	47.6	31.1	10.3	6.0	4.4
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	f	13	23	48	105	63
	%	5.2	9.1	19.0	41.7	25.0
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	f	100	92	27	17	16
	%	39.7	36.5	10.7	6.7	6.3
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	f	42	88	85	25	12
	%	16.7	34.9	33.7	9.9	4.8
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	f	90	94	45	15	8
	%	35.7	37.3	17.9	6.0	3.2
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาชั้นเยี่ยม	f	87	94	36	19	16
	%	34.5	37.3	14.3	7.5	6.3
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	f	100	67	44	24	17
	%	39.7	26.6	17.5	9.5	6.7
9. การเล่นเกมกีฬาช่วยลดความตึงเครียด	f	49	69	55	58	21
	%	19.4	27.4	21.8	23.0	8.3
10. การเล่นเกมกีฬาทำให้มีความรู้สึกดีทั้งขณะเล่นฝึกซ้อมและแข่งขัน	f	22	65	112	38	15
	%	8.8	25.8	44.4	15.1	6.0
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	f	90	91	37	19	15
	%	35.7	35.7	14.7	7.5	6.0

ตาราง 3 (ต่อ)

แรงจูงใจภายใน		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	f	66	106	38	24	18
	%	26.2	42.1	15.1	9.5	7.1
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	f	23	61	100	52	16
	%	9.1	24.2	39.7	20.6	6.3
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	f	79	100	49	20	4
	%	31.3	39.7	19.4	7.9	1.6
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตซ้ำๆ	f	21	55	115	53	8
	%	8.3	21.8	45.6	21.0	3.2

จากตาราง 3 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจโดดเด่นในสังคม และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 47.6 39.7 และ 39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 25

ตาราง 4 ความถี่และร้อยละของแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด
ลำปาง (N = 252)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมนและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	f	35	71	56	59	31
	%	13.9	28.2	22.2	23.4	12.3
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑา	f	25	48	68	80	31
	%	9.9	19.0	27.0	31.7	12.3
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	f	18	61	105	49	19
	%	7.1	24.2	41.7	19.4	7.5
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	f	48	84	71	35	14
	%	19.0	33.3	28.2	13.9	5.6
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	f	36	77	92	29	18
	%	14.3	30.6	36.5	11.5	7.1
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	f	92	68	52	22	18
	%	36.5	27.0	20.6	8.7	7.1
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองญาติและเพื่อน	f	51	109	51	22	19
	%	20.2	43.3	20.2	8.7	7.5
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	f	64	65	68	39	16
	%	25.4	25.8	27.0	15.5	6.3
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	f	24	42	75	71	40
	%	9.5	16.7	29.8	28.2	15.9
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	f	71	67	68	30	16
	%	28.2	26.6	27.0	11.9	6.3
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	f	42	75	74	37	24
	%	16.7	29.8	29.4	14.7	9.5
12. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	f	61	102	45	26	18
	%	24.2	40.5	17.9	10.3	7.1

ตาราง 4 (ต่อ)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบ ความสำเร็จ	f %	55 21.8	105 41.7	52 20.6	27 10.7	13 5.2
14. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ใน สถาบันที่ศึกษาต่อ	f %	68 27.0	83 32.9	48 19.0	37 14.7	16 6.3
15. ข้าพเจ้านักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็น เป้าหมายในชีวิต	f %	68 27	99 39.3	52 20.6	16 6.7	17 6.7

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกลึกภาคภูมิใจที่มีการจัดการแข่งขันโดยมี
รางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ
36.5 และ 28.2 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงโทษ
ว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย คิดเป็นร้อยละ 15.9

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่
การศึกษาจังหวัดลำปาง (N = 252)

แรงงใจภายใน	การประเมินแรงงใจ		ระดับ แรงงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	3.88	1.08	มาก
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	4.12	1.10	มาก
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	3.72	1.10	มาก
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	3.96	1.16	มาก
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	3.49	1.04	มาก
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	3.96	1.03	มาก
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม	3.86	0.16	มาก
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	3.83	1.24	มาก
9. การเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด	3.60	1.25	มาก
10. การเล่นกรีฑาทำให้มีความรู้ดีทั้งขณะเล่น ผักซ้อมและแข่งขัน	3.16	0.98	ปานกลาง
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	3.88	1.15	มาก
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	3.70	1.64	มาก
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	3.09	1.03	ปานกลาง
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	3.91	0.98	มาก
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	3.11	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า ระดับแรงงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง มีระดับแรงงใจในระดับมาก คือ ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของ
จังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่
ความสำเร็จได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.12 3.96 และ 3.96 ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง (N = 252)

แรงจูงใจภายนอก	การประเมินแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	3.08	1.25	ปานกลาง
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	2.82	1.17	ปานกลาง
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	3.04	1.01	ปานกลาง
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	3.46	1.16	ปานกลาง
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	3.33	1.08	ปานกลาง
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	3.77	1.23	มาก
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติและเพื่อน	3.60	1.13	มาก
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	3.48	1.21	ปานกลาง
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	2.75	1.19	ปานกลาง
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	3.58	1.20	มาก
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	3.29	1.19	ปานกลาง
12. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	3.64	1.16	มาก
13. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จ	3.64	1.09	มาก
14. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ	3.60	1.21	มาก
15. ข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต	3.73	1.13	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ระดับแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีระดับแรงจูงใจในระดับมาก คือ มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.77 และ 3.73 ตามลำดับ

ตาราง 7 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง (N=126)

แรงจูงใจภายใน		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	f	33	56	28	6	3
	%	26.2	44.4	22.2	4.8	2.4
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของ จังหวัด	f	62	38	15	6	5
	%	49.2	30.2	11.9	4.8	4.0
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและ ชื่อเสียง	f	35	49	22	15	5
	%	27.8	38.9	17.5	11.9	4.0
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	f	40	53	15	9	9
	%	31.7	42.1	11.9	7.1	7.1
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่ง ชัยชนะ	f	12	29	60	18	7
	%	9.5	23.0	47.6	14.3	5.6
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	f	37	48	29	7	5
	%	29.4	38.1	23.0	5.6	4.0
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑา ชั้นเยี่ยม	f	31	52	26	10	7
	%	24.6	41.3	20.6	7.9	5.6
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	f	51	32	19	14	10
	%	40.5	25.4	15.1	11.1	7.9
9. การเล่นเกมกีฬาช่วยลดความตึงเครียด	f	12	18	28	52	16
	%	9.5	14.3	22.2	41.3	12.7
10. การเล่นเกมกีฬาทำให้มีความรู้สึกดีทั้งขณะเล่น ฝึกซ้อมและแข่งขัน	f	9	29	61	20	7
	%	7.1	23.0	48.4	15.9	5.6
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	f	50	33	25	9	9
	%	39.7	26.2	19.8	7.1	7.1
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ใน โรงเรียน	f	29	48	18	16	15
	%	23.0	38.1	14.3	12.7	11.9

จากตาราง 7 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี คิดเป็นร้อยละ 49.2 40.5 และ 39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด และมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และ 11.9

ตาราง 8 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายนอกของของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง (N=126)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	f	9	31	52	27	7
	%	7.1	24.6	41.3	21.4	5.6
2. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	f	38	49	26	10	3
	%	30.2	38.9	20.6	7.9	2.4
3. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตซ้ำๆ	f	16	27	56	22	5
	%	12.7	21.4	44.4	17.5	4.0
4. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมนและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	f	6	20	29	48	23
	%	4.8	15.9	23.0	38.1	18.3
5. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑา	f	16	18	20	52	20
	%	12.7	14.3	15.9	41.3	15.9
6. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	f	10	32	56	19	9
	%	7.9	25.4	44.4	15.1	7.1
7. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	f	37	58	19	7	5
	%	29.4	46	15.1	5.6	4.0
8. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	f	8	27	60	21	10
	%	6.3	21.4	47.6	16.7	7.9
9. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	f	62	21	26	10	7
	%	49.2	16.7	20.6	7.9	5.6
10. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติและเพื่อน	f	25	60	19	12	10
	%	19.8	47.6	15.1	9.5	7.9
11. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	f	53	40	19	10	4
	%	42.1	31.7	15.1	7.9	3.2
12. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	f	6	18	27	49	26
	%	4.8	14.3	21.4	38.9	20.6

ตาราง 8 (ต่อ)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับ	f	58	37	19	7	5
การยกย่องและชมเชย	%	46.0	29.4	15.1	5.6	4.0
14. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วย	f	29	49	24	15	9
สนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	%	23.0	38.9	19.0	11.9	7.1
15. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตา	f	33	52	22	13	6
ของนักกรีฑาเยาวชน	%	26.2	41.3	17.5	10.3	4.8
16. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบ	f	29	56	20	11	10
ความสำเร็จ	%	23.0	44.4	15.9	8.7	7.9
17. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ	f	25	53	20	17	11
ในสถาบันที่ศึกษาต่อ	%	19.8	42.1	15.9	13.5	8.7
18. ข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็น	f	38	51	26	6	5
เป้าหมายในชีวิต	%	30.2	40.5	20.6	4.8	4.0

จากตาราง 8 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย และกรีฑาสามารถสร้างเป้าอาชีพในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้ คิดเป็นร้อยละ 49.2 46.0 และ 42.1 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจ ภายนอก ที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย และการแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด คิดเป็นร้อยละ 20.6 และ 18.3

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง (N = 126)

แรงจูงใจภายใน	การประเมินแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	3.87	0.94	มาก
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	4.16	1.07	มาก
3. ความต้องการประสบความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	3.75	1.11	มาก
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	3.84	1.16	มาก
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	3.17	0.98	มาก
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	3.83	1.04	มาก
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม	3.71	1.09	มาก
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	3.79	1.30	มาก
9. การเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด	2.67	1.16	ปานกลาง
10. การเล่นกรีฑาทำให้มีความรู้สึที่ดีทั้งขณะเล่น ผักซัอมและแข่งขัน	3.10	0.95	ปานกลาง
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	3.84	1.23	มาก
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	3.48	1.30	ปานกลาง
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	3.06	0.99	ปานกลาง
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	3.87	1.01	มาก
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	3.21	1.01	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน และความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.16 3.87 และ 3.87 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนชาย
ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง (N = 126)

แรงจูงใจภายนอก	การประเมินแรงจูงใจ		ระดับ แรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	2.51	1.11	ปานกลาง
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	2.67	1.26	ปานกลาง
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	3.12	1.00	ปานกลาง
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	3.91	1.01	มาก
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	3.01	0.98	ปานกลาง
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	3.96	1.24	มาก
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติและเพื่อน	3.62	1.14	มาก
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	4.02	1.09	มาก
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	2.43	1.11	น้อย
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	4.08	1.10	มาก
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	3.59	1.17	มาก
12. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	3.74	1.10	มาก
13. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จ	3.66	1.16	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการ
การยกย่องและชมเชย และกรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย
4.08 และ 4.02 ตามลำดับ

ตาราง 11 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง (N=126)

แรงจูงใจภายใน		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	f	50	38	20	9	9
	%	39.7	30.2	15.9	7.1	7.1
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชน ของจังหวัด	f	58	42	11	9	6
	%	46.0	33.3	8.7	7.1	4.8
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศ และชื่อเสียง	f	28	56	26	8	8
	%	22.2	44.4	20.6	6.3	6.3
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	f	60	39	12	8	7
	%	47.6	31.0	9.5	6.3	5.6
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่ง ชัยชนะ	f	30	59	25	7	5
	%	23.8	46.8	19.8	5.6	4.0
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ ความสำเร็จได้	f	53	46	16	8	3
	%	42.1	36.5	12.7	6.3	2.4
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑา เยาวชนชั้นเยี่ยม	f	56	42	10	9	9
	%	44.4	33.3	7.9	7.1	7.1
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของ ผู้อื่น	f	49	35	25	10	7
	%	38.9	27.8	19.8	7.9	5.6
9. การเล่นเกมกีฬาช่วยลดความตึงเครียด	f	37	51	27	6	5
	%	29.4	40.5	21.4	4.8	4.0
10. การเล่นเกมกีฬาทำให้มีความรู้สึกดีทั้งขณะเล่น ฝึกซ้อมและแข่งขัน	f	13	36	51	18	8
	%	10.3	28.6	40.5	14.3	6.3
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	f	40	58	12	10	6
	%	31.7	46.0	9.5	7.9	4.8
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ ในโรงเรียน	f	37	58	20	8	3
	%	29.4	46.0	15.9	6.3	2.4

ตาราง 11 (ต่อ)

แรงจูงใจภายใน		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑา	f	14	30	48	5	9
เยาวชนที่มีชื่อเสียง	%	11.1	23.8	38.1	19.8	7.1
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	f	41	51	23	10	1
	%	32.5	40.5	18.3	7.9	0.8
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	f	5	28	59	31	3
	%	4.0	22.2	46.8	24.6	2.4

จากตาราง 11 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และอยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 47.6 46.0 และ 44.4 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความสนุกสนาน ความอยากและความเพ้อฝัน และได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 7.1 และ 7.1

ตาราง 12 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายนอกของของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่
การศึกษาจังหวัดลำปาง (N=126)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมนและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	f	29	51	27	11	8
	%	23.0	40.5	21.4	8.7	6.3
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	f	9	30	48	28	11
	%	7.1	23.8	38.1	22.2	8.7
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	f	8	29	49	30	10
	%	6.3	23.0	38.9	23.8	7.9
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	f	11	26	52	28	9
	%	8.7	20.6	41.3	22.2	7.1
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	f	28	50	32	8	8
	%	22.2	39.7	25.4	6.3	6.3
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	f	30	47	26	12	11
	%	23.8	37.3	20.6	9.5	8.7
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองญาติและเพื่อน	f	26	49	32	10	9
	%	20.6	38.9	25.4	7.9	7.1
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	f	11	25	49	29	12
	%	8.7	19.8	38.9	23.0	9.5
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	f	18	24	48	22	14
	%	14.3	19.0	38.1	17.5	11.1
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	f	13	30	49	23	11
	%	10.3	23.8	38.9	18.3	8.7
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	f	13	26	50	22	15
	%	10.3	20.6	39.7	17.5	11.9
12. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	f	28	50	23	13	12
	%	22.2	39.7	18.3	10.3	9.5

ตาราง 12 (ต่อ)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบ ความสำเร็จ	f %	26 20.6	49 38.9	32 25.4	16 12.7	3 2.4
14. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ	f %	43 34.1	30 23.8	28 22.2	20 15.9	5 4.0
15. ข้าพเจ้านักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็น เป้าหมายในชีวิต	f %	30 23.8	48 38.1	26 20.6	10 7.9	12 9.5

จากตาราง 12 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ และมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้านักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิตคิดเป็นร้อยละ 34.1 23.8 และ 23.8 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องสื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา คิดเป็นร้อยละ 11.9

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนหญิง
ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง (N = 126)

แรงจูงใจภายใน	การประเมินแรงจูงใจ		ระดับ แรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	3.88	1.22	มาก
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	4.09	1.12	มาก
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	3.70	1.08	มาก
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	4.09	1.15	มาก
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	3.81	0.99	มาก
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	4.10	1.01	มาก
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม	4.01	1.24	มาก
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	3.87	1.18	มาก
9. การเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด	3.87	1.02	มาก
10. การเล่นกรีฑาทำให้มีความรู้สึกดีทั้งขณะเล่น ผักซ่อมและ แข่งขัน	3.22	1.03	ปานกลาง
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	3.92	1.08	มาก
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	3.94	0.96	มาก
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	3.12	1.08	ปานกลาง
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	3.96	0.95	มาก
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	3.01	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้
ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ใน
สังคม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.10 4.09 และ 4.09 ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนหญิง
ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง (N = 126)

แรงจูงใจภายนอก	การประเมินแรงจูงใจ		ระดับ แรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	3.65	1.12	มาก
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	2.98	1.05	ปานกลาง
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	2.96	1.02	ปานกลาง
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	3.02	1.04	ปานกลาง
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	3.65	1.09	มาก
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	3.58	1.20	มาก
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติและเพื่อน	3.58	1.12	มาก
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	2.95	1.08	ปานกลาง
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	3.08	1.18	ปานกลาง
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	3.09	1.09	ปานกลาง
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	3.00	1.13	ปานกลาง
13. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	3.55	1.22	มาก
14. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จ	3.63	1.03	มาก
15. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ	3.68	1.21	มาก
16. ขำพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต	3.59	1.21	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบัน
ที่ศึกษาต่อ การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด และชอบ
วิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.68 3.65 และ 3.65 ตามลำดับ

ตาราง 15 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง เขต 1 (N = 84)

แรงจูงใจภายใน		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	f	75	9	-	-	-
	%	89.3	10.7	-	-	-
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	f	84				
	%	100				
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	f	63	21			
	%	75.0	25.0			
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	f	82	2			
	%	97.6	2.4			
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	f	42	41	1		
	%	50.0	48.8	1.2		
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	f	79	5			
	%	94.0	6.0			
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม	f	73	11			
	%	86.9	13.1			
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	f	84				
	%	100				
9. การเล่นเกมกีฬาช่วยลดความตึงเครียด	f	49	23	12		
	%	58.3	27.4	14.3		
10. การเล่นเกมกีฬาทำให้มีความรู้สึกดีทั้งขณะเล่นฝึกซ้อมและแข่งขัน	f	22	58	4		
	%	26.2	69.0	4.8		
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	f	82	2			
	%	97.6	2.4			
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	f	66	18			
	%	78.6	21.4			

ตาราง 15 (ต่อ)

แรงจูงใจภายใน		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	f	23	59	2		
	%	27.4	70.2	2.4		
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	f	79	5			
	%	94.0	6.0			
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	f	21	54	9		
	%	25.0	64.3	10.7		

จากตาราง 15 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 100 และ 100 ตามลำดับ

ตาราง 16 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายนอกในนอกรักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด
ลำปาง เขต 1 (N = 84)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมนและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	f	35	33	16		
	%	41.7	39.3	19.0		
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	f	25	48	11		
	%	29.8	57.1	13.1		
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	f	18	61	5		
	%	21.4	72.6	6.0		
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	f	48	31	5		
	%	57.1	36.9	6.0		
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	f	36	41	7		
	%	42.9	48.8	8.3		
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	f	72	12			
	%	85.7	14.3			
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติและเพื่อน	f	51	33			
	%	60.7	39.3			
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	f	53	25	6		
	%	63.1	29.8	7.1		
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	f	24	42	18		
	%	28.6	50.0	21.4		
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	f	55	29			
	%	65.5	34.5			
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	f	42	39	3		
	%	50.0	46.4	3.6		
12. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	f	61	23			
	%	72.6	27.4			

ตาราง 16 (ต่อ)

แรงจูงใจภายนอก		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
13. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบ ความสำเร็จ	f %	55 65.5	29 34.5			
14. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ	f %	67 79.8	17 20.2			
15. ข้าพเจ้านักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็น เป้าหมายในชีวิต	f %	68 81.0	16 19.0			

จากตาราง 16 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด
ลำปาง เขต 1 มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น
และข้าพเจ้านักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 85.7 และ 81.0 ตามลำดับ

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 (N = 84)

แรงงูใจภายใน	การประเมินแรงงูใจ		ระดับ แรงงูใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	4.89	0.31	มากที่สุด
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	4.75	0.44	มากที่สุด
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	4.98	0.15	มากที่สุด
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	4.49	0.53	มาก
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	4.94	0.24	มากที่สุด
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม	4.86	0.34	มากที่สุด
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด	4.44	0.73	มาก
10. การเล่นกรีฑาทำให้มีความรู้สึที่ดีทั้งขณะเล่น ผักซ้อมและแข่งขัน	4.21	0.52	มาก
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	4.98	0.15	มากที่สุด
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	4.79	0.41	มากที่สุด
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	4.25	0.49	มาก
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	4.94	0.24	มากที่สุด
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	4.14	0.58	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า แรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 5.0 และ 5.0 ตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 (N = 84)

แรงจูงใจภายนอก	การประเมินแรงจูงใจ		ระดับ แรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	4.23	0.75	มาก
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	4.17	0.64	มาก
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	4.15	0.50	มาก
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	4.51	0.61	มากที่สุด
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	4.35	0.63	มาก
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	4.86	0.35	มากที่สุด
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติและเพื่อน	4.61	0.49	มากที่สุด
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	4.56	0.63	มากที่สุด
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	4.07	0.71	มาก
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	4.65	0.48	มากที่สุด
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	4.66	0.57	มากที่สุด
12. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	4.72	0.45	มากที่สุด
13. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จ	4.65	0.48	มากที่สุด
14. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ	4.80	0.40	มากที่สุด
15. ข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต	4.81	0.40	มากที่สุด

จากตาราง 18 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.86 และ 4.81 ตามลำดับ

ตาราง 19 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง เขต 2 (N = 84)

แรงจูงใจภายใน		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	f	8	76			
	%	9.5	90.5			
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	f	36	48			
	%	42.9	57.1			
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	f		84			
	%		100.0			
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	f	18	66			
	%	21.4	78.6			
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	f		42	42		
	%		50.0	50.0		
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	f	11	73			
	%	13.1	86.9			
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม	f	14	69	1		
	%	16.7	82.1	1.2		
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	f	16	67	1		
	%	19.0	79.8	1.2		
9. การเล่นเกมกีฬาช่วยลดความตึงเครียด	f		42	16	26	
	%		50.0	19.0	31.0	
10. การเล่นเกมกีฬาทำให้มีความรู้สึกดีทั้งขณะเล่นฝึกซ้อมและแข่งขัน	f		7	77		
	%		8.3	91.7		
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	f	8	75	1		
	%	9.5	89.3	1.2		
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	f		77	7		
	%		91.7	8.3		

ตาราง 19 (ต่อ)

แรงจูงใจภายใน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	f	2	82		
	%	2.4	97.6		
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	f	84			
	%	100.0			
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	f	1	83		
	%	1.2	98.8		

จากตาราง 19 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความถี่มากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 42.9

ตาราง 20 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายนอกของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง เขต 2 (N = 84)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	f		38	17	29	
	%		45.2	20.2	34.5	
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	f			54	30	
	%			64.3	35.7	
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	f			84		
	%			100.0		
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	f		42	42		
	%		50.0	50.0		
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	f		36	48		
	%		42.9	57.1		
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	f	20	56	8		
	%	23.8	66.7	9.5		
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติและเพื่อน	f		75	9		
	%		89.3	10.7		
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	f	11	31	42		
	%	13.1	36.9	50.0		
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	f			51	33	
	%			60.7	39.3	
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	f	16	27	41		
	%	19.0	32.1	48.8		
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	f		36	48		
	%		42.9	57.1		
12. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	f		78	6		
	%		92.9	7.1		

ตาราง 20 (ต่อ)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบ ความสำเร็จ	f %		75 89.3	9 10.7		
14. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ใน สถาบันที่ศึกษาต่อ	f %	1 1.2	66 78.6	17 20.2		
15. ข้าพเจ้านักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็น เป้าหมายในชีวิต	f %		78 92.9	6 7.1		

จากตาราง 20 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความถี่มากที่สุดในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 23.8 และ 19.0 ตามลำดับ

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 (N = 84)

แรงงูใจภายใน	การประเมินแรงงูใจ		ระดับ แรงงูใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	4.10	0.30	มาก
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	4.43	0.50	มาก
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	4.00	0.00	มาก
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	4.21	0.41	มาก
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	3.50	0.50	ปานกลาง
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	4.13	0.34	มาก
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม	4.15	0.39	มาก
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	4.18	0.41	มาก
9. การเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด	3.19	0.88	ปานกลาง
10. การเล่นกรีฑาทำให้มีความรู้สึที่ดีทั้งขณะเล่น ผักซัอมและแข่งขัน	3.08	0.28	ปานกลาง
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	4.08	0.32	มาก
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	3.92	0.28	มาก
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	3.02	0.15	ปานกลาง
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	4.00	0.00	มาก
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	3.01	0.11	ปานกลาง

จากตาราง 21 แสดงว่า แรงงูใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัดเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.43 และ 4.21 ตามลำดับ

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 (N = 84)

แรงจูงใจภายนอก	การประเมินแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	3.11	0.89	ปานกลาง
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	2.64	0.48	น้อย
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	3.00	0.00	ปานกลาง
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	3.50	0.50	ปานกลาง
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	3.43	0.50	มาก
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	4.14	0.56	มาก
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติและเพื่อน	3.89	0.31	มาก
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	3.63	0.71	มาก
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	2.61	0.49	ปานกลาง
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	3.70	0.77	มาก
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	3.43	0.50	ปานกลาง
12. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	3.93	0.26	มาก
13. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จ	3.89	0.31	มาก
14. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ	3.81	0.42	มาก
15. ข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต	3.93	0.26	มาก
รวม	3.66	0.16	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.14 และ 3.93 ตามลำดับ

ตาราง 23 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายในของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง เขต 3 (N = 84)

แรงจูงใจภายใน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	f	9	48	15	12
	%	10.7	57.1	17.9	14.3
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	f	32	26	15	11
	%	38.1	31.0	17.9	13.1
3. ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	f		48	23	13
	%		57.1	27.4	15.5
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	f	24	27	17	16
	%	28.6	32.1	20.2	19.0
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	f	5	42	25	12
	%	6.0	50.0	29.8	14.3
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	f	16	45	15	8
	%	19.0	53.6	17.9	9.5
7. อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม	f	14	35	19	16
	%	16.7	41.7	22.6	19.0
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	f		43	24	17
	%		51.2	28.6	20.2
9. การเล่นเกมกีฬาช่วยลดความตึงเครียด	f	4	27	32	21
	%	4.8	32.1	38.1	25.0
10. การเล่นเกมกีฬาทำให้มีความรู้สึกดีทั้งขณะเล่นฝึกซ้อมและแข่งขัน	f		31	38	15
	%		36.9	45.2	17.9
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	f	14	36	19	15
	%	16.7	42.9	22.6	17.9
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	f	11	31	24	18
	%	13.1	36.9	28.6	21.4

จากตาราง 23 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด
ลำปาง เขต 3 มีค่าความถี่มากในเรื่องความรู้สึภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และ
เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม คิดเป็นร้อยละ 38.1 และ 28.6

ตาราง 24 ความถี่ และร้อยละของแรงจูงใจภายนอกของของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดลำปาง เขต 3 (N = 84)

แรงจูงใจภายนอก	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	f %		16 19.0	52 61.9	16 19.0
2. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	f %	11 13.1	49 58.3	20 23.8	4 4.8
3. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตซ้ำๆ	f %		23 27.4	53 63.1	8 9.5
4. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมนและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	f %		23 27.4	30 35.7	31 36.9
5. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	f %		3 3.6	50 59.5	31 36.9
6. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	f %		16 19.0	49 58.3	19 22.6
7. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	f %	11 13.1	24 28.6	35 41.7	14 16.7
8. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	f %		37 44.0	29 34.5	18 21.4
9. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	f %		44 52.4	22 26.2	18 21.4
10. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองญาติและเพื่อน	f %	1 1.2	42 50.0	22 26.2	19 22.6
11. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคได้ชัดเจนและเป็นไปได้	f %	9 10.7	20 23.8	39 46.4	16 19.0
12. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	f %		6 7.1	38 45.2	40 47.6

ตาราง 24 (ต่อ)

แรงจูงใจภายนอก		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับ	f	11	27	30	16	
การยกย่องและชมเชย	%	13.1	32.1	35.7	19.0	
14. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วย	f		23	37	24	
สนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	%		27.4	44.0	28.6	
15. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของ	f	1	39	26	18	
นักกรีฑาเยาวชน	%	1.2	46.4	31.0	21.4	
16. ข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็น	f	5	46	16	17	
เป้าหมายในชีวิต	%	6.0	54.8	19.0	20.2	

จากตาราง 24 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความถี่มากในเรื่องการเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว และนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 13.1 และ 13.1 ตามลำดับ

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 (N = 84)

แรงจูงใจภายใน	การประเมินแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความสนุกสนาน ความอยากและความพ้อฝัน	2.64	0.86	ปานกลาง
2. ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด	2.94	1.05	ปานกลาง
3. ความต้องการประสบความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง	2.42	0.75	ปานกลาง
4. เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม	2.70	1.08	ปานกลาง
5. ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ	2.48	0.81	น้อย
6. สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้	2.82	0.85	ปานกลาง
7. ยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม	2.56	0.99	ปานกลาง
8. รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	2.31	0.79	น้อย
9. การเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด	2.17	0.86	น้อย
10. การเล่นกรีฑาทำให้มีความรู้สึกดีทั้งขณะเล่น ผักซัอมและแข่งขัน	2.19	0.72	ปานกลาง
11. ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี	2.58	0.97	ปานกลาง
12. มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน	2.42	0.97	น้อย
13. ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง	2.00	0.62	น้อย
14. ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น	2.80	0.72	ปานกลาง
15. กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตซ้ำๆ	2.18	0.58	น้อย

จากตาราง 25 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความเฉลี่ยในระดับปานกลางในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.94 และ 2.82 ตามลำดับ

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 (N = 84)

แรงจูงใจภายนอก	การประเมินแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด	1.90	0.80	น้อย
2. การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑาเยาวชน	1.67	0.55	น้อย
3. ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม	1.96	0.65	น้อย
4. การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว	2.38	0.92	น้อย
5. ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก	2.23	0.78	น้อย
6. มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น	2.31	0.81	น้อย
7. การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติและเพื่อน	2.30	0.83	น้อย
8. กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้	2.26	0.89	น้อย
9. การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย	1.60	0.62	น้อย
10. นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย	2.39	0.94	น้อย
11. สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา	1.99	0.75	น้อย
12. ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน	2.27	0.81	น้อย
13. เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จ	2.38	0.76	น้อย
14. ต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ	2.18	0.73	น้อย
15. ข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต	2.46	0.88	น้อย

จากตาราง 26 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความเฉลี่ยในระดับน้อยในเรื่องนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย และการเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.39 และ 2.38 ตามลำดับ

ตาราง 27 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแรงจูงใจระหว่างนักกรีฑาเยาวชนชายกับนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง โดยใช้สถิติที (t - test Independent)

เพศ	N	$\bar{x}$	S.D.	t
ชาย	126	3.50	1.05	-3.76
หญิง	126	3.55	1.04	

* $P \leq .05$

จากตาราง 27 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนชายและนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปางไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 เขต 2 และเขต 3

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	222.876	111.438	551.401*	0.000
ภายในกลุ่ม	249	50.323	0.202		
รวม	251	273.199	111.640		

* $P \leq .05$

จากตาราง 28 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของระดับแรงจูงใจรวมของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 เขต 2 และเขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชน
ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 เขต 2 และเขต 3 โดยวิธีของ แอลเอสดี (LSD)

เขตพื้นที่การศึกษา	$\bar{x}$	เขต 1	เขต 2	เขต 3
		4.61	3.66	2.32
เขต 1	4.61	-	0.95* (P =.000)	2.29* (P =.000)
เขต 2	3.66		-	1.34* (P =.000)
เขต 3	2.32			-

* $P \leq .05$

จากตาราง 29 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษา
ลำปาง เขต 1 กับ 2 เขต 1 กับ 3 และเขต 2 กับ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนจังหวัดลำปาง
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง โดยจำแนกตามเพศ
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง โดยจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านการสำรวจ (Check List) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยจำแนกออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจภายใน
2. แรงจูงใจภายนอก

การกำหนดคะแนนจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ระดับแรงจูงใจมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ระดับแรงจูงใจมาก
- คะแนน 3 หมายถึง ระดับแรงจูงใจปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงงใจ โดยแปลความหมายเทียบเกณฑ์ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert)

ความเห็นเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ มากที่สุด
ความเห็นเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ มาก
ความเห็นเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ ปานกลาง
ความเห็นเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ น้อย
ความเห็นเฉลี่ย	0.00 - 1.50	หมายถึง	มีระดับแรงงใจ น้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงงใจในการเลือกเล่นกีฬาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติที (t - test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงงใจในการเลือกเล่นกีฬาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง ทั้ง 3 เขต โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเอฟ (F - test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแรงงใจของนักกีฬาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 1 เขต 2 และเขต 3 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (Univariate Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของแอลเอสดี (LSD)

6. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

7. กำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าเป็นเพศชายจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เป็นเพศหญิงจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รวมทั้งหมดจำนวน 252 คน ซึ่งแบ่งเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 1 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 2 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 3 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ผลการวิจัย แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551 พบว่า

1. นักกรีฑาเยาวชนชาย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50 นักกรีฑาเยาวชนหญิง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปางเขต 1 2 และ 3 มีจำนวนเขตละ 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ในแต่ละเขต

2. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจโดดเด่นในสังคม และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 47.6 39.7 และ 39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 25

3. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 36.5 และ 28.2 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย คิดเป็นร้อยละ 15.9

4. ระดับแรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีระดับแรงจูงใจในระดับมาก คือ ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจโดดเด่น ในสังคม และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.12 3.96 และ 3.96 ตามลำดับ

5. ระดับแรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีระดับแรงจูงใจในระดับมาก คือ มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.77 และ 3.73 ตามลำดับ

6. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี คิดเป็นร้อยละ 49.2 40.5 และ 39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด และมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และ 11.9

7. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย และกรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้ คิดเป็นร้อยละ 49.2 46.0 และ 42.1 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย และการแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด คิดเป็นร้อยละ 20.6 และ 18.3

8. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด ความสนุกสนาน ความอยากและความเพ้อฝัน และความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.10 3.87 และ 3.87 ตามลำดับ

9. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนชายในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย และกรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.08 และ 4.02 ตามลำดับ

10. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และอยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาเยาวชนชั้นเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 47.6 46.0 และ 44.4 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความสนุกสนาน ความอยากและความเพ้อฝัน และได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 7.1 และ 7.1

11. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ และมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิตคิดเป็นร้อยละ 34.1 23.8 และ 23.8 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องสื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา คิดเป็นร้อยละ 11.9

12. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้ ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.10 4.09 และ 4.09 ตามลำดับ

13. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องต้องการ บริการ สวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ในสถาบันที่ศึกษาต่อ การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด และชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.68 3.65 และ 3.65 ตามลำดับ

14. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 100 และ 100 ตามลำดับ

15. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 85.7 และ 81.0 ตามลำดับ

16. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 5.0 และ 5.0 ตามลำดับ

17. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และข้าพเจ้ามีนักกรีฑาเยาวชนในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.86 และ 4.81 ตามลำดับ

18. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความถี่มากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 42.9

19. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความถี่มากที่สุดในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 23.8 และ 19.0 ตามลำดับ

20. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัดเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.43 และ 4.21 ตามลำดับ

21. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 2 มีค่าความเฉลี่ยในระดับมากในเรื่องมีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น และต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑาเยาวชน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.14 และ 3.93 ตามลำดับ

22. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความถี่มากในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และเพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม คิดเป็นร้อยละ 38.1 และ 28.6

23. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความถี่มากในเรื่องการเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว และนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 13.1 และ 13.1 ตามลำดับ

24. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความเฉลี่ยในระดับปานกลางในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาเยาวชนของจังหวัด และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.94 และ 2.82 ตามลำดับ

25. แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 3 มีค่าความเฉลี่ยในระดับน้อยในเรื่องนักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย และการเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.39 และ 2.38 ตามลำดับ

26. ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนชายและนักกรีฑาเยาวชนหญิงในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปางไม่แตกต่างกัน

27. ค่าเฉลี่ยของระดับแรงจูงใจรวมของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง เขต 1 เขต 2 และเขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

28. ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 กับ 2 เขต 1 กับ 3 และเขต 2 กับ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจภายในของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัด เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจโดดเด่นในสังคม และรู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 47.6 39.7 และ 39.7 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายในที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องความต้องการประสบความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 25 แรงจูงใจภายนอกของนักกรีฑาเยาวชนในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดลำปาง มีค่าความถี่ในระดับมากที่สุดในเรื่องความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น นักกรีฑาเยาวชนที่มีชื่อเสียงทุก ๆ ระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย คิดเป็นร้อยละ 36.5 และ 28.2 ตามลำดับ และระดับแรงจูงใจภายนอกที่มีค่าความถี่ในระดับน้อยที่สุดในเรื่องการลงทุนว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาเยาวชนที่ขาดวินัย คิดเป็นร้อยละ 15.9 ซึ่งจากผลดังกล่าวพบว่า มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก จะเห็นได้จากตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาระดับมาก คือ ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัดสามารถทำชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล และประเทศชาติ และยังต้องการคำยกย่องชมเชย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมุกดา ศรียงค์ และคณะ (2542 : 235 – 237) อ้างอิงจาก เมอร์เรย์, 1970 : 35 - 36) เมอร์เรย์ มีความเห็นว่าความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลสร้างขึ้นเพื่อเป็นแรงจูงใจให้แก่บุคคลแสดงพฤติกรรมอันนำไปสู่สิ่งที่ตนพึงพอใจ ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดขึ้นจากความต้องการเนื่องจากสภาพร่างกายและสภาพจิตใจของบุคคลนั่นเอง และยังสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า การมีเกียรติยศและชื่อเสียงเป็นความต้องการของมนุษย์ในการอยู่ร่วมกันในสังคมต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือตนเอง ต้องการความพอใจและภูมิใจในตนเอง ปรารถนาที่จะให้มีการยอมรับยกย่องสรรเสริญเป็นความต้องการที่มีอยู่ในตัวมนุษย์หรือสังคมทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ มาสโลว์ (โสภา ฐพิกุลชัย 2529 : 124 : อ้างอิงจาก Abraham Maslow) ได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ขึ้นโดยเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายขึ้นไปถึงขั้นสูงสุด เมื่อมนุษย์ประสบความสมหวังตามความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว มนุษย์จะมุ่งความต้องการขั้นสูงสุดต่อไป มาสโลว์แบ่งขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 7 ระดับด้วยกัน โดยเริ่มต้นจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านร่างกายของมนุษย์ไปสู่จุดยอดคือ ความต้องการที่จะยอมรับตัวเอง การมีศักดิ์แห่งตน จากการเปรียบเทียบนักกีฬาว่ายน้ำนักทั้งเพศชายและเพศหญิงของโรงเรียนกีฬาพบว่าไม่มีความแตกต่างกันเพราะ ทุกคนที่เป็นนักกีฬาต้องการประสบความสำเร็จ ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม

และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529 : 147) กล่าวว่า ต้องคำนึงถึง แรงจูงใจ เพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ดีขึ้นนั้น จะมีแรงจูงใจสูง

ซึ่งมีผลทำให้นักกีฬาค้นนั้น ๆ ทำให้การฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

2. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกีฬาระหว่างนักกรีฑาชายและนักกรีฑาหญิง ไม่แตกต่างกัน

ส่วนแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของนักกรีฑาเยาวชนชายและนักกรีฑาเยาวชนหญิงในจังหวัด

ลำปาง พบว่าเมื่อทำการเปรียบเทียบโดยรวมแล้ว แรงจูงใจไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ

สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปางของเพศชายและเยาวชนหญิงแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเป็นนักกีฬานั้นไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงต่างมีความมุ่งมั่น มีความต้องการที่จะสร้างคุณค่าให้กับตนเอง มีความต้องการที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ

ในเชิงกีฬา มีความต้องการที่จะเพิ่มพูนความแข็งแรงและเสริมสร้างความอดทนให้กับร่างกาย

เหมือนกัน อีกทั้งในปัจจุบันการกีฬามีได้ปิดกั้นผู้หญิง แต่ในทางตรงกันข้ามกับการสนับสนุนให้

ผู้หญิงหันมาเล่นกีฬากันมากขึ้นและอาจจะเนื่องจากนักกรีฑาต้องการอยากให้ง่ายสบาย

มีสมรรถภาพทางกายดีเป็นที่น่าสนใจของเพศตรงข้าม ร่างกายได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์

แจ่มใส เหนื่อยน้อยลง สุขภาพโดยทั่วไปดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับของคนอื่น กรีฑาก็เปิดโอกาสให้ผู้หญิง

ได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันเช่นกัน ซึ่งตรงกับ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 29) ที่กล่าวว่ายุคปัจจุบันนั้น

มุมมองของการแข่งขันกีฬาของผู้หญิงได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว จากการที่ผู้หญิงได้เข้าร่วมใน

การแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันกับผู้ชายในการแข่งขันกีฬา

และในการที่จะได้รับคำชมเชยในการกีฬาเช่นกัน จึงทำให้ทั้งนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงและนักกีฬา

บาสเกตบอลชายต่างก็พยายามให้ไปถึงจุดหมายของตนที่วางไว้ ทำให้มีแรงจูงใจในการเลือกเล่น

กีฬาบาสเกตบอลที่ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของเพ็ญพรรณ มูลมงคล (2548 :

บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

ปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาทั้งเพศชายและเพศหญิงพบว่า มีแรงจูงใจ

ในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเมื่อพิจารณาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกีฬาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษา

ลำปาง เขต 2 และ เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกีฬาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1

และเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกีฬาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1

และเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ค่าเฉลี่ยแรงงูใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2

และเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยแรงงูใจของนักกรีฑาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษา ลำปาง เขต 2 และ เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3 แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักกรีฑาในวัยนี้มีความต้องการที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตอยู่มาก จึงทำให้นักกรีฑาเยาวชนทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดลำปาง มีแรงงูใจที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสุริย์ พันธุ์รักษ์ (2541 : 57) ที่พบว่านักกีฬาส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา ยังไม่ประกอบอาชีพและยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง จึงมีแรงงูใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับเออลี่ (Early. 1987 : 93) ที่ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงงูใจในการเข้าร่วมเล่นกรีฑาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงงูใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกรีฑาประเภทลู ผู้ที่ไม่เป็นนักกรีฑา และผู้ที่เป็นนักกรีฑาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงงูใจแตกต่างกันในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกรีฑาประเภททีมและนักกรีฑาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงงูใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในนักกรีฑาประเภทบุคคลมีความสามารถสูงและต่ำ มีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงงูใจของนักกรีฑาแต่ละบุคคลไว้ มีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางนักกรีฑาประเภททีมและนักกรีฑาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกรีฑาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่าการจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงงูใจในการเล่นกรีฑาและแม้ว่านักกรีฑาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูง ก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกรีฑา และประสบความสำเร็จในการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากการค้นคว้าเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551 ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรสร้างแรงบันดาลใจในจิตที่แน่วแน่เพื่อที่สร้างนักกรีฑาสมัครเล่นรุ่นใหม่ขึ้นมาแทนนักกรีฑารุ่นเก่า ด้วยแรงจูงใจหลาย ๆ ด้านที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเป็นแรงผลักดันที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ ได้มากกว่าสิ่งอื่น ๆ
2. สร้างจิตสำนึกให้เยาวชนได้เห็นคุณค่าของการเล่นกรีฑาเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพของร่างกาย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานการมีคุณภาพของเยาวชนในประเทศชาติทำให้เป็นผู้มีประสิทธิภาพมีทักษะทางด้านกีฬาและกรีฑาที่ดีต่อไป
3. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านกีฬาทุกระดับอายุควรศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อได้จัดวางแผนดำเนินงานตามโครงการที่จัดส่งเสริมและพัฒนาให้นักกรีฑารุ่นใหม่ได้มีความก้าวหน้าในอนาคตของประเทศชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแรงจูงใจของนักกรีฑาเยาวชนรุ่นใหม่เพื่อที่จะพัฒนาให้เป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตรวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกรีฑาทุก ๆ ระดับชั้นและอายุ
3. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกรีฑาประเภทอื่นที่มีความสอดคล้องกับกีฬาประเภทกรีฑา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎา จุลชาติ. (2543). **แรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ**. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชงชัย บุสสี. (2547). **แรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี**.
ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). **หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2529). **หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ**. กรุงเทพฯ : สยามบรรณาการพิมพ์.
- _____. (2545). **การวิจัยทางพลศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง**.
ปรินซ์นิพนธ์ (พลศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). **เอกสารประกอบการสอน พล. 437 จิตวิทยาการกีฬา**. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พีรเจต ริวทอง. (2537). **จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจภายในและภายนอกของไวส์**.
(Weiss & Bredemeier & Sheweheek, 1985).
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). **จิตวิทยาการกีฬา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- เพ็ญพรรณ มุลมงคล. (2548). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาปี
การศึกษา 2547**. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษา.
- พนมไพร ชัยยงค์. (2542). **เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว**.
สุพรรณบุรี : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.
- มานะ ตระกูลกิตติไพศาล. (2546). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลเยาวชน
ระดับมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ วท.บ. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา).
ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มุกดา ศรียงค์ และคณะ. (2542). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- โยธิน ศันสนยุทธ์. (2531). *เอกสารคำสอนจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2530). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). *เอกสารคำสอนการสอนพลศึกษา*. คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). *ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม (ศึกษา 322)*. กรุงเทพฯ :
อักษรบัณฑิต.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสืงภูเขา*. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : บริษัท ต้นอ้อจำกัด.
- Amorase, Tony, & Horm, Thelma S. (1995). *A Season - Long Examination of Intrinsic
Motivation in First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior*.
Journal of Sport and Exercise Psychology 1995 NASPSPA Abstracts. 17:20;
Human Kinetics Publishers. Lnc.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). *"Interpersonal Orientation and Motivational Differences Between
Team and Individual Sport Participants,"* Dissertation Abstracts. MA : Stephen F.
Austin State University.
- Hall, Koward K. & Mark Earles. (1995). *Motivation Determinants of Interest, and Perception
Of Success in School Physical Education*. Journal of Sport and Exercise
Psychology
1995 NASPSPA Abstracts. 17:57; Human Kinetics Publishers. Lnc.
- Jaakkola, Timo. (2002). *Changes in students' exercise motivation, goal orientation, and
sport competence as a result of modification in school physical education teaching
practices*. Jyvaskylan Yliopisto (Finland).
- Jennifer, Andress. (2005). *"A Comparison of Intrinsic Motivation Scores for Two Groups of
Preadolescent athletes."* Dossertation Abstracts. M.Sc.: Lakhead University.

- Lu F. J-H; & Gill D.L. (1996, Supplement). *The Participation Motivation of Taiwanese Student Athletes in Sport*. Research Quarterly for Exercise and Sport. 68(1) A – 99.
- Salguero, A; Goszalez – Boto, R; Tuero, C.; & Marquez, S. (2004). *Relationship Between Perceived Physical Ability and Sport Participation Motives in Young Competitive Swimmers*. Journal of Sport Medicine and Physical Fitness. 44(3), 249-299

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เล่วชัย

ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ประสิทธิ์ศิลป์ ชมสะห้าย

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

ผู้อำนวยการ กอบกิจ ธรรมมานุชิต

ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีด้วยกันทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านการสำรวจข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาของเยาวชนจังหวัดลำปาง

โดยจำแนกออกเป็น 2 ด้านคือ ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านแรงจูงใจภายนอก

2. การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ คำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับเพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น และจะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดเป็นรายบุคคล ดังนั้น จึงขอความกรุณาจากท่าน ในด้านการตอบแบบสอบถาม ให้ตอบหรือประเมินตนเอง ตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน ซึ่งจะประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ และผู้วิจัยขอขอบคุณท่าน ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง [] หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

[] ชาย

[] หญิง

2. สังกัดเขตพื้นที่

[] เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1

[] เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2

[] เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชน ในจังหวัดลำปาง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความตามรายการประเมินในแบบสอบถามแต่ละด้านต่อไปนี้ แล้วพิจารณาประเมินระดับแรงจูงใจในแต่ละข้อ ตามเหตุผลที่ทำให้ท่านเลือกเล่นกรีฑา โดยโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับของแรงจูงใจทางด้านขวามือ ให้ตรงตามระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตามรายการประเมิน ดังต่อไปนี้คือ

ด้านที่ 1. แรงจูงใจภายใน ที่ทำให้เลือกเล่นกรีฑา

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	ความสนุกสนาน ความอยากและความเพ้อฝัน					
2.	ความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นนักกรีฑาของจังหวัด					
3.	ความต้องการสู่ความสำเร็จเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียง					
4.	เพื่อให้มองดูเป็นที่น่าดึงดูดใจ โดดเด่น ในสังคม					
5.	ชอบความท้าทายในการกำหนดเป้าหมายแห่งชัยชนะ					
6.	สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองสู่ความสำเร็จได้					
7.	อยากมีรูปร่างสวยงาม แข็งแรง เหมือนนักกรีฑาชั้นเยี่ยม					
8.	รู้สึกในคุณค่าของตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น					
9.	การเล่นกรีฑาช่วยลดความตึงเครียด					
10.	การเล่นกรีฑาทำให้มีความรู้สึกดีทั้งขณะเล่นฝึกซ้อมและแข่งขัน					
11.	ต้องการมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี					
12.	มีความรู้สึกที่ดีต่อวิชากรีฑาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน					
13.	13.ได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตที่จะเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง					
14.	14.ความปรารถนาในชัยชนะที่ต้องการเอาชนะคนอื่น					
15.	กรีฑาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า					

ด้านที่ 2. แรงจูงใจภายนอก ที่ทำให้เลือกเล่นกรีฑา

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	การแข่งขันเป็นที่ชื่นชอบได้รับความนิยมและได้รับความสำคัญจากผู้ชมและผู้จัด					
2.	การประชาสัมพันธ์ทำให้ตื่นตัวอยากเป็นนักกรีฑา					
3.	ชอบกรีฑาเพราะมีชุดแต่งกายที่สวยงาม					
4.	การเล่นกรีฑาทำให้มีโอกาสได้ท่องเที่ยว					
5.	ชอบวิธีการฝึกกรีฑาที่มีเพื่อนร่วมทีมมาก					
6.	มีการจัดการแข่งขันโดยมีรางวัลเป็นสิ่งกระตุ้น					
7.	การให้ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ญาติ และเพื่อน					
8.	กรีฑาสามารถสร้างเป้าหมายในอนาคตได้ชัดเจนและเป็นไปได้					
9.	การลงโทษว่ากล่าวตักเตือนในนักกรีฑาที่ขาดวินัย					
10.	นักกรีฑาที่มีชื่อเสียงทุกระดับจะได้รับการยกย่องและชมเชย					
11.	สื่อมวลชนและสังคมรอบข้างมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแข่งขันกรีฑา					
12.	ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยโดยโควตาของนักกรีฑา					
13.	เห็นแบบอย่างจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จ					
14.	ต้องการ บริการสวัสดิการและสิทธิต่างๆในสถาบันที่ศึกษาต่อ					
15.	ข้าพเจ้ามีนักกรีฑาในดวงใจที่เป็นเป้าหมายในชีวิต					

ภาคผนวก ค

การวิเคราะห์ค่า IOC และการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) ของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการคำนวณเพื่อการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551 ผลการคำนวณได้มาโดยการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างขึ้น โดยการเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและเนื้อหาโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา และจุดประสงค์การประเมินโดยกำหนดความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็น 3 ระดับ ดังนี้คือ

+1 หมายถึง ระดับความเห็นที่แน่ใจว่าเครื่องมือนี้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

0 หมายถึง ระดับความเห็นที่ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือนี้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

-1 หมายถึง ระดับความเห็นที่แน่ใจว่าเครื่องมือนี้ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา และ ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (วรรณดี แสงประทีปทอง, 2544: 230)

ได้ดำเนินการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดและผลข้อมูลในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) ระหว่าง
ข้อคำถามกับเนื้อหาและจุดประสงค์การประเมินของแบบสอบถามเพื่อการประเมินด้านแรงจูงใจภายใน
เครื่องมือเป็นชนิดมาตราส่วนประเมินค่า โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับ จำนวน
15 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีดังนี้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ (R)			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
2	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
3	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
4	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
5	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
6	0	+ 1	+ 1	2	0.66
7	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
8	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
9	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
10	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
11	+ 1	+ 1	0	2	0.66
12	+ 1	0	+ 1	2	0.66
13	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
14	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
15	+ 1	+ 1	+ 1	3	1

ผลจากการ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่ามีค่า
การคำนวณดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.75 – 1.00

ตารางที่ 2 ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) ระหว่าง
ข้อคำถามกับเนื้อหาและจุดประสงค์การประเมินของแบบสอบถามเพื่อการประเมิน ด้านแรงจูงใจ
ภายนอก เครื่องมือเป็นชนิดมาตราประเมินค่า โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับ
จำนวน 15 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีดังนี้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ (R)			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	IOC =
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
2	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
3	0	+ 1	+ 1	2	0.66
4	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
5	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
6	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
7	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
8	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
9	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
10	+ 1	+ 1	+ 1		1
11	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
12	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
13	+ 1	+ 1	+ 1	3	1
14	0	+ 1	+ 1	2	0.66
15	+ 1	+ 1	+ 1	3	1

ผลจากการ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่ามีค่า
การคำนวณดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.75 – 1.00

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha-coefficient)ค่าโดยวิธีการของ ครอนบาค
(Cronbach)

แบบสอบถาม เพื่อประเมินแรงจูงใจภายนอก ทั้งฉบับ

ผู้ตอบ	ข้อคำถาม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	SXi	SX ² i	Si ²
คนที่ 1	Xi	3	5	4	3	3	4	5	4	4	3	3	4	5	4	5	59	241	0.64
คนที่ 2	Xi	3	5	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	5	4	5	32	130	0.31
คนที่ 3	Xi	4	5	3	4	3	3	5	3	3	4	3	3	5	3	4	30	116	0.67
คนที่ 4	Xi	3	5	4	3	4	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	33	141	0.50
คนที่ 5	Xi	4	4	4	3	3	4	4	4	4	4	3	4	4	4	5	31	123	0.27
คนที่ 6	Xi	3	5	4	3	3	4	5	4	4	4	3	4	5	4	5	60	236	0.57
คนที่ 7	Xi	3	5	4	4	4	4	5	4	3	3	4	4	5	4	5	32	130	0.50
คนที่ 8	Xi	4	5	3	4	3	3	5	3	3	4	3	3	5	3	4	30	116	0.67
คนที่ 9	Xi	3	5	4	3	4	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	33	141	0.50
คนที่ 10	Xi	4	4	4	3	3	4	4	4	4	4	3	4	4	4	5	31	123	0.27
คนที่ 11	Xi	3	5	4	3	3	4	5	4	4	4	3	4	5	4	5	60	248	0.57
คนที่ 12	Xi	3	5	4	4	4	4	5	4	4	4	3	3	5	4	5	32	130	0.50
คนที่ 13	Xi	4	5	3	4	3	3	5	3	3	4	3	3	5	3	4	30	116	0.67
คนที่ 14	Xi	3	5	4	3	4	5	5	4	4	3	4	5	5	4	5	33	141	0.60
คนที่ 15	Xi	4	4	4	3	3	4	4	4	4	3	3	4	4	4	5	31	123	0.31
คนที่ 16	Xi	3	5	4	3	3	4	5	4	4	3	3	4	5	4	5	59	241	0.64
คนที่ 17	Xi	3	5	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	5	4	5	32	130	0.31
คนที่ 18	Xi	4	5	3	4	3	3	5	3	3	4	3	3	5	3	4	30	116	0.67
คนที่ 19	Xi	3	3	3	3	4	5	5	4	4	3	4	5	5	4	5	33	141	0.71
คนที่ 20	Xi	4	4	4	3	3	4	4	4	4	3	3	4	4	4	5	31	123	0.31
X		68	94	75	68	68	80	96	76	75	73	67	79	96	76	96	1187	1408969	0.48
X ²		4624	8836	5625	4624	4624	6400	9216	5776	5625	5329	4489	6241	9216	5776	9216	95617		
Si ²		0.253	0.326	0.197	0.253	0.253	0.421	0.168	0.168	0.197	0.239	0.239	0.471	0.168	0.168	0.168	3.692		
$\frac{S_i^2}{S_i^2}$		0.12	0.155	0.094	0.12	0.12	0.201	0.08	0.08	0.094	0.114	0.114	0.224	0.08	0.08	0.08	0.117		
α	=	0.93																	

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินด้านแรงจูงใจภายนอก = 0.93

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายเฉลิมรัฐ ทองสิริมนิรัตน์
วัน เดือน ปี เกิด	1 กรกฎาคม 2499
สถานที่เกิด	อำเภอสอง จังหวัดแพร่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	398/15 ถนนจามเทวี ตำบลบ่อแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52100

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2510	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนบ้านเทพสุทรีนทร์ จังหวัด จังหวัดแพร่
พ.ศ. 2518	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนพนิชยการ จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2537	สำเร็จการศึกษาระดับ ป.กศ.สูง พลศึกษา จาก วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2523	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (คบ.) พลศึกษา จาก วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ.2553	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (กศ.ม.) พลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ